

การศึกษาทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม

๕3 ก.ย. 2535

ปริญญานิพนธ์
ของ
ปิยนันท์ ทวัญย์มั่นคงทวี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา
มีนาคม 2535
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

180651

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปฏิญานินพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... *อร พันธ์ผล* ประธาน

(รศ.ดร. อารี พันธุ์ผล)

..... *สุเทพ ธรรม* กรรมการ

(อาจารย์สุภาพร ณะชัญญ์)

คณะกรรมการสอบ

..... *อร พันธ์ผล* ประธาน

(รศ.ดร. อารี พันธุ์ผล)

..... *สุเทพ ธรรม* กรรมการ

(อาจารย์สุภาพร ณะชัญญ์)

..... *สมเจตน์ อภิมนตรีรักษา* กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผศ. สมเจตน์ อภิมนตรีรักษา)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานินพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... *สมพร บัวทอง* คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่...21...เดือน...กุมภาพันธ์...พ.ศ. 2535

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลง ได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์ณี อาจารย์สุภาพร ธาระชาไนท์ ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กาญจนา ทาลิตะพันธุ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์บังอร เสดนท์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเจตน์ อภิมนทร์รักษา ที่ให้ข้อคิด คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยความสะดวก อาจารย์ใหญ่ และคณะครูอาจารย์โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล

ขอขอบใจนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกคน ที่ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ น้อง ๆ นิสิตปริญญาโทวิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาการแนะแนวทุกคน ที่มีส่วนช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ผู้วิจัยขอเทอดพระคุณ คุณแม่ พี่และน้องทุกคนที่ให้การสนับสนุน ทั้งกำลังใจและทุนทรัพย์ และขอขอบพระคุณอาจารย์ที่วางรากฐานการศึกษาของผู้วิจัย ประโยชน์อันใดที่จะได้รับจากปริญญานิพนธ์ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาบิดามารดา และครูอาจารย์ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และอบรมสั่งสอนผู้วิจัยมาจนบัดนี้

ปิยนันท์ ทรัพย์มั่นคงทวี

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
2	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
3	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	นิยามศัพท์	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา	9
	ความหมายของทัศนคติ	10
	องค์ประกอบของทัศนคติ	11
	การเกิดทัศนคติ	13
	ประโยชน์ของการวัดทัศนคติ	13
	ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทัศนคติ	14
	งานวิจัยในประเทศ	14
	งานวิจัยในต่างประเทศ	15
	การคบเพื่อนต่างประเทศ	17
	การโต้ตอบกับเพื่อนต่างประเทศ	20
	การมีคู่รักในวัยเรียน	21
	การมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน	22
	บทบาทของบิดามารดาต่อการคบเพื่อนต่างประเทศของเด็กวัยรุ่น	23
	ผลที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมการคบเพื่อนต่างประเทศที่ไม่เหมาะสม	23

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ	25
งานวิจัยในประเทศ	25
งานวิจัยในต่างประเทศ	28
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับเพศและการคบเพื่อนต่างเพศ	30
เอกสารที่เกี่ยวกับเพศและการคบเพื่อนต่างเพศ	30
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับเพศและการคบเพื่อนต่างเพศ	31
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับสภาพภาพสมรสของบิดามารดา และ	
การคบเพื่อนต่างเพศ	32
เอกสารที่เกี่ยวกับสภาพภาพสมรสของบิดามารดา	
และการคบเพื่อนต่างเพศ	32
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับสภาพภาพสมรสของบิดามารดา	
และการคบเพื่อนต่างเพศ	33
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู และการคบเพื่อนต่างเพศ	33
เอกสารที่เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู และการคบเพื่อนต่างเพศ	33
งานวิจัยที่เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู และการคบเพื่อนต่างเพศ	34
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	36
ประชากร	36
กลุ่มตัวอย่าง	36
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	37
แบบสอบถามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา	38
แบบสอบถามทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียน	40
การหาคุณภาพของแบบสอบถาม	42
การเก็บรวบรวมข้อมูล	43

การวิเคราะห์ข้อมูล	43
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	44
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	48
การเสนอผลการวิเคราะห์	48
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	64
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	64
วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	64
ประชากร	64
กลุ่มตัวอย่าง	64
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	65
การวิเคราะห์ข้อมูล	65
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	66
อภิปรายผลการวิจัย	67
ข้อเสนอแนะ	70
บรรณานุกรม	72
ภาคผนวก	80
ประวัติย่อของผู้วิจัย	100

1	แสดงจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	37
2	แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามเพศ สถานภาพสมรส ของบิดามารดา และลักษณะการอบรมเลี้ยงดู	49
3	ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของ ทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียน	51
4	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศระหว่าง นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง	52
5	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียน ที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน	53
6	วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศ ด้านการคบหาสมาคมกันในฐานะเพื่อนของนักเรียนที่ได้รับการ อบรมเลี้ยงดูต่างกัน	54
7	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ของทัศนคติ ต่อการคบเพื่อนต่างเพศด้านการคบหาสมาคมกันในฐานะเพื่อน ของ นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ต่างกัน	55
8	วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศ ด้านการมีนัดของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน	56
9	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ของทัศนคติ ต่อการคบเพื่อนต่างเพศด้านการมีนัด ของนักเรียนที่ได้รับการ อบรมเลี้ยงดูที่ต่างกัน	57

10	วิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศ ด้านการปฏิบัติตนเมื่อสนิทสนมขึ้นเป็นคู่รักของนักเรียนที่ได้รับ การอบรมเลี้ยงดูต่างกัน	58
11	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ของทัศนคติ ต่อการคบเพื่อนต่างเพศด้านการปฏิบัติตนเมื่อสนิทสนมขึ้นเป็นคู่รัก ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ต่างกัน	59
12	วิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อ การคบเพื่อนต่างเพศ ด้านการมีความสัมพันธ์ทางเพศ ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน	60
13	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ของทัศนคติ ต่อการคบเพื่อนต่างเพศด้านการมีความสัมพันธ์ทางเพศ ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ต่างกัน	61
14	วิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศ รวมทุกด้านของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน	62
15	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ของ ทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศรวมทุกด้าน ของนักเรียนที่ ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ต่างกัน	63

ภูมิหลัง

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นเด็กวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 15-18 ปี ซึ่งอยู่ในวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และมีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจไปสู่การมีวุฒิภาวะ สิ่งที่เห็นได้ชัดสำหรับเด็กวัยนี้ คือ การมีพัฒนาการทางเพศ เด็กวัยรุ่นจะมีความต้องการทางเพศ ประกอบกับการทำงานของต่อมภายในร่างกาย ทำให้วัยรุ่นทั้งหญิงและชาย มีลักษณะทางเพศเด่นชัด และทำให้เกิดความสำนึกในเพศของตนเองว่ามีความแตกต่างกัน เริ่มรู้จักสนใจเพศตรงกันข้าม และมักมีกิจกรรมร่วมกันในกลุ่มเพื่อน ซึ่งลักษณะนี้เป็นพัฒนาการทางสังคมอีกขั้นหนึ่ง ความเป็นเพื่อนต่างเพศ จึงอาจเกิดจากความสัมพันธ์ในการร่วมกิจกรรมของหมู่คณะ ทำให้มีโอกาสด้านแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความสนใจซึ่งกันและกัน อันอาจพัฒนาเป็นเพื่อนสนิท หรือพัฒนาเป็นความสัมพันธ์อันคนรักได้สำหรับวัยรุ่นบางคน (กิตติกร มีทรัพย์. 2527 : 387)

สุโท เจริญสุข (2520 : 71) กล่าวว่า ชายหญิงจึงต้องคบค้าสมาคมกัน มีความสัมพันธ์กันฐานเพื่อนฝูงที่ซื่อพบกันและในทางที่จะเป็นเพื่อนร่วมชีวิตกันในวันข้างหน้า การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนต่างเพศ จึงถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ควรพิจารณาส่งเสริมให้เด็กชายและเด็กหญิงเป็นเพื่อนกันได้ และ สุชา จันทน์เอม (2528 : 43) กล่าวถึงความสนใจในเพื่อนต่างเพศของเด็กวัยรุ่นว่า เป็นลักษณะเฉพาะของวัยรุ่น การคบหากันเป็นการสนองทางใจ ช่วยให้ได้นำทฤษฎีในเรื่องการปฏิบัติตนต่อเพศตรงข้ามไปใช้ฝึกตนเอง วัยรุ่นบางคนขาดความมั่นใจในตัวเองทำทางเคอะเขินอาย แต่งตัวไม่เหมาะสมแก่กาลเทศะการมีโอกาสออกเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ หรือเพศเดียวกัน จะช่วยให้ปรับบุคลิกภาพของตนให้ดีขึ้น ทำให้ทราบว่าผู้ใดที่เหมาะสมกับตน ดังนั้นทฤษฎีการรวมวิชาการ (2528 : 103) ให้ทัศนะเกี่ยวกับเด็กวัยรุ่นว่า การที่วัยรุ่นได้มีโอกาสรู้จักคุ้นเคยกับเพื่อนต่างเพศ จะทำให้เรียนรู้ความแตกต่าง และความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนต่างเพศ การวางตัว

มารยาท รวมทั้งความประพฤติของเพื่อนต่างเพศ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยในการปรับตัว และ สร้างทัศนคติที่ดีในการคบหากับเพื่อนต่างเพศด้วย แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม รู้จัก หักห้ามใจ มิให้ประพฤตินอกทางเพศ

โดยธรรมชาติของเด็กวัยรุ่นทั่วไปแล้ว ต้องการมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเพศ ถ้าขาดการแนะนำที่ถูกต้อง หรือถูกกีดกัน ขัดขวาง อาจทำให้จิตใจหดหู่ ขุ่นมัว และเกิดพฤติกรรมต่อต้าน ไม่ยอมปฏิบัติตามคำสั่งสอน สัปดาห์ สุภาพ (2529 : 19) กล่าวถึงเด็กวัยรุ่นว่า เด็กวัยรุ่นในปัจจุบันได้รับอิทธิพลต่าง ๆ เช่น ค่านิยมในการเที่ยวเตร่ค่านิยมในการคบเพื่อน ต่างเพศมาจากวัฒนธรรมทางประเทศตะวันตก เมื่อสภาพสังคมจำเป็นต้องรับเอาแบบแผนความ ประพฤติจากวัฒนธรรมตะวันตก โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ ซึ่งวัยรุ่น ส่วนใหญ่ขาดหลักและขอบเขตของการประพฤติตัวต่อเพศตรงข้าม ไม่รู้จักการป้องกันตนเองจาก ปัญหาอื่น ๆ สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างเด็กและผู้ใหญ่ ทำให้เกิดปัญหาตามมา ทั้ง ตัวเด็กเองและปัญหาต่อสังคม ปัญหาที่พบบ่อยมาก โดยเฉพาะในชุมชนใหญ่ ได้แก่ การประพฤตินอ กในทำนองชั่วสาวในที่สาธารณะ การมั่วสุมของเด็กวัยรุ่นตามสถานที่เร่ร่อน การนัดเที่ยวกันล่ำฟาง ตลอดจนการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส เกิดปัญหาการตั้งครรภ์ การทำแท้ง กามโรค และโรค เอดส์ เป็นต้น ดังที่ วีรสิทธิ์ ลิทธิไตรย์ (2534 : 17) กล่าวถึง พฤติกรรมทางเพศของ นักเรียนวัยรุ่นในปัจจุบัน พบว่า ร้อยละ 57 ของนักเรียนชายเคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว กับหญิง โสเภณี เพื่อน คู่รัก และหญิงแปลกหน้า ร้อยละ 30 ของนักเรียนวัยรุ่นหญิงบางจังหวัด เคยมี เพศสัมพันธ์มาแล้วกับเพื่อนนักเรียนคู่รัก และชายแปลกหน้า ซึ่งพฤติกรรมของนักเรียนวัยรุ่นเหล่านี้ บางส่วนพบว่า ได้รับเชื้อเอดส์ในระยะรุนแรง สาเหตุดังกล่าวส่วนหนึ่งเกิดจากค่านิยมในการรักนวล สงวนตัวถูกลดความสำคัญลง ชายไทยก็ให้ความสำคัญกับความบริสุทธิ์ของหญิงลดลง ผู้ปกครองก็ ไม่มีเวลาดูแลเด็ก ทำให้วัยรุ่นบางกลุ่มรู้สึกเสรีในการปฏิบัติต่อเพื่อนต่างเพศ เช่น การเดิน จับมือถือนั่นกัน การแตะเนื้อต้องตัวกัน การเล้าโลม กอดจูบกันตามสวนสาธารณะ เป็นต้น

ดังนั้นในการคบเพื่อนต่างเพศ ถ้าขาดการควบคุมให้รู้จักขอบเขตในการปฏิบัติตนที่ดีและ ขาดการแนะนำที่ถูกต้อง อาจนำไปสู่การกระทำที่ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ขึ้นได้ ดังที่ พุทธาสภิกขุ (2527 : 1) กล่าวว่า "ชายหญิงที่อยู่ในวัยหนุ่มสาวปัจจุบัน มีปัญหาความทุกข์กายทุกข์ใจจาก เรื่องเพศและเสียชีวิตมากที่สุด ปมชีวิตที่ยุ่งเหยิงและวิกฤตการณ์มากมายเช่นนี้ เกิดจากปัญหาทาง

เพศและการมารวมกัน เช่น ปัญหาเด็กวัยรุ่นตั้งครรภ์โดยมิได้แต่งงานมีจำนวนมากขึ้นทุกปี ปัญหาอาชญากรรมทางเพศ ปัญหาโสเภณี ปัญหาสำล่อนทางเพศ เป็นต้น”

จากสภาพแวดล้อมของสังคมไทยในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านศาสนา การปกครอง เศรษฐกิจ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นแรงผลักดันให้เกิดปัญหาความขัดแย้งในเรื่องของศีลธรรม จรรยา ค่านิยม หรือ บรรทัดฐานของสังคมมากขึ้นทุกที ซึ่งสภาพของสังคมไทยที่เปลี่ยนแปลงไปพร้อมกับความเจริญทางเทคโนโลยี รวมทั้งการรับเอาค่านิยมบางอย่างจากวัฒนธรรมต่างประเทศ ตะวันตก มาปฏิบัติในสังคมไทยย่อมมีอิทธิพลต่อการเกิด และการเปลี่ยนทัศนคติได้ โดยเฉพาะเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศของเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน

จากการค้นคว้าศึกษาของผู้วิจัยพบว่ามีผู้ศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการคบเพื่อนต่างเพศของเด็กวัยรุ่นจำนวนมาก ดังเช่นงานวิจัยของ จิรดา รัตนรังสี (2521 : 55 - 56) ศึกษา ค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศ และการเลือกคู่ครองของนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร จิระ จิงเจริญศิลป์ (2523 : 43 - 53) ศึกษา ค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศของเด็กวัยรุ่นในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย นิมนวล อ้นทะชัย (2532 : บทคัดย่อ) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตมโนทัศน์ กับการปรับตัวด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และสมหมาย อ้าดอนกลอย (2523 : บทคัดย่อ) ศึกษา ค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดพิษณุโลก เป็นต้น จากงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้ค้นคว้ามาพบว่ายัง ไม่มีผู้ใด ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศ โดยเฉพาะนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศ โดยศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งผู้วิจัยได้นำตัวแปรด้านเพศ สถานภาพสมรสของบิดามารดา และลักษณะการอบรมเลี้ยงดู มาพิจารณาด้วย ผลการศึกษาของนักเรียนในครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสองลักษณะ คือ ทัศนคติในทางบวกต่อการคบเพื่อนต่างเพศ หมายถึง การมีทัศนคติที่ยึดถือบรรทัดฐานเดิมของวัฒนธรรม และประเพณีในสังคมไทย การมีทัศนคติในทางลบต่อการคบเพื่อนต่างเพศ หมายถึง การมีทัศนคติที่ไม่ยึดถือบรรทัดฐานเดิม ของวัฒนธรรมประเพณีไทย ข้อมูลที่ได้จากการศึกษานี้ สามารถนำไปเป็นแนวทางในการจัดโครงการและแผนงานเกี่ยวกับงานแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา

เพื่อส่งเสริม และหาหนทางในการแก้ไขให้นักเรียนที่มีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศในทางลบ ให้เกิดทัศนคติและแนวทางประพฤติปฏิบัติให้อยู่ในบรรทัดฐานเดิมของวัฒนธรรมและประเพณีในสังคมไทย เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ซึ่งเป็นผลเสียต่อตนเองและสังคม ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศไปในทางที่ยึดถือบรรทัดฐานเดิมของวัฒนธรรม และประเพณีในสังคมไทยมากน้อยเพียงใด
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามเพศของนักเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามสถานภาพสมรสของบิดามารดา ได้แก่ บิดามารดาอยู่ร่วมกัน บิดามารดาหย่าร้าง
4. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลมาก แบบเข้มงวดกวดขันมาก และแบบปล่อยปละละเลยมาก

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีทัศนคติในทางลบต่อการยึดถือบรรทัดฐานเดิมของวัฒนธรรมและประเพณีไทยในการคบเพื่อนต่างเพศ
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพศชาย และเพศหญิงมีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศแตกต่างกัน
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่บิดามารดาอยู่ร่วมกันและบิดามารดาหย่าร้างมีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศแตกต่างกัน
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศแตกต่างกัน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลของการศึกษาในครั้งนี้จะทำให้ทราบทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดสมุทรสงคราม
2. เพื่อเป็นแนวทางให้ครู อาจารย์และผู้ปกครองเห็นความสำคัญและปลูกฝังทัศนคติแก่นักเรียนต่อการคบเพื่อนต่างเพศในทางที่ถูกต้องเหมาะสม
3. เพื่อเป็นแนวทางในการจัดโครงการและแผนงานในการบริการแนะแนวในโรงเรียน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีที่ 5 ปีที่ 6 ปีการศึกษา 2534 ซึ่งกำลังศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 6 โรงเรียน มีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งสิ้น จำนวน 1,536 คน เป็นนักเรียนชาย 615 คน นักเรียนหญิง 921 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีที่ 5 ปีที่ 6 ปีการศึกษา 2534 ซึ่งกำลังศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำนวน 497 คน เป็นนักเรียนชาย 229 คน และนักเรียนหญิง 268 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 1.1 เพศ แบ่งเป็น
 - 1.1.1 เพศหญิง
 - 1.1.2 เพศชาย
 - 1.2 สถานภาพสมรสของบิดามารดา แบ่งเป็น

- 1.2.1 บิดามารดาอยู่ร่วมกัน
- 1.2.2 บิดามารดาหย่าร้าง หรือแยกกันอยู่ตลอดไป
- 1.3 ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู
 - 1.3.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลมาก
 - 1.3.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันมาก
 - 1.3.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมาก
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะคิดต่อการคบเพื่อนต่างประเทศ

นิยามศัพท์

1. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง ผู้ที่กำลังเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีที่ 5 ปีที่ 6 ทั้งเพศหญิงและเพศชาย ในปีการศึกษา 2534 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม

2. ทักษะคิดต่อการคบเพื่อนต่างประเทศ หมายถึง ความรู้สึก ต่อการคบเพื่อนต่างประเทศของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะคือ ทักษะคิดทางบวก และทักษะคิดทางลบ

2.1 นักเรียนที่มีทัศนคติทางบวก หมายถึง นักเรียนที่รู้สึกเห็นด้วยกับพฤติกรรม การคบเพื่อนต่างประเทศ ที่ยึดถือบรรทัดฐานเดิมของวัฒนธรรมและประเพณีไทย

พฤติกรรมการคบเพื่อนต่างประเทศตามบรรทัดฐานเดิมของวัฒนธรรมและประเพณีไทยของการวิจัยนี้ แบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

2.1.1 การคบหาสมาคมกันในฐานะเพื่อน ได้แก่ การที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงปฏิบัติต่อกันในลักษณะเพื่อน ที่ไม่หยอกเข้ากันถึงขั้นตลกเนื้อต้องตัว ไม่เดินกอดคอกันระหว่างชายหญิง ไม่เที่ยวเตร่ยามวิกาลกับเพื่อนต่างประเทศ

2.1.2 การมีนัด ได้แก่ การที่นักเรียนชายและหญิงนัดพบหรือนัดเที่ยวกับเพื่อนต่างประเทศ ในลักษณะของการมีนัดเป็นกลุ่มไม่นัดพบกันในที่เปลี่ยวและรโหฐาน หรือในเวลาค่ำคืน นักเรียนหญิงปรึกษาและขออนุญาตผู้ใหญ่ทุกครั้งที่มีนัดกับเพื่อนต่างประเทศ

2.1.3 การปฏิบัติตนเมื่อสนิทสนมขึ้นเป็นคู่รัก ได้แก่ การที่นักเรียนชายและ

นักเรียนหญิงปฏิบัติต่อเพื่อนต่างเพศฉันคนรักในลักษณะของการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียน ชายไม่ล่วงเกินฝ่ายหญิง ชายหญิงไม่ควรจับมือถือนแขนหรือโอบกอดกันตามสถานที่ต่าง ๆ ชายหญิงไม่อยู่ด้วยกันตามลำพังในที่ลับตาคน ไม่เที่ยวเตร่ในยามวิกาลด้วยกัน

2.1.4 การมีความสัมพันธ์ทางเพศ ได้แก่ การที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพื่อนต่างเพศ และรู้สึกว่าการมีสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรสทำให้ไม่ได้รับการยกย่องจากคนในสังคม

2.2 นักเรียนที่มีทัศนคติทางลบ หมายถึง นักเรียนที่รู้สึกไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรม การคบเพื่อนต่างเพศ ที่ยึดถือบรรทัดฐานเดิมของวัฒนธรรม และประเพณีไทย ในข้อ 2.1.1 - 2.1.4

ทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศนี้ วัดได้จากแบบสอบถามทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียน

3. สภาพภาพสมรสของบิดามารดา หมายถึง ลักษณะความสัมพันธ์ของผู้ให้กำเนิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แบ่งเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

3.1 บิดาและมารดาอยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยา

3.2 บิดาและมารดาหย่าร้างกันไม่ได้อยู่ร่วมกันทั้งทางนิติบัญญัติและทางพฤตินัย

4. การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง วิธีการที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อบุตรทั้งทางวาจาและกิริยาท่าทาง ในลักษณะของการสั่งสอน แนะนำ ชี้แจง ดูแลเอาใจใส่ ให้อารมณ์ และลงโทษในเรื่องต่าง ๆ ได้แก่ การศึกษาเล่าเรียน การแต่งกาย การเที่ยวเตร่ และการพักผ่อนหย่อนใจ การคบเพื่อน การใช้จ่ายเงิน การรักษาเวลา การทำงานบ้าน การดูแลสุขภาพ และการมีมารยาทที่ดีงาม ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูนี้ แบ่งเป็น 3 ลักษณะคือ

4.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล หมายถึง วิธีปฏิบัติของบิดามารดาต่อบุตรด้วยความรัก ความอบอุ่น ความมีเหตุผล บุตรสามารถแสดงอิสรภาพทางด้านความคิด มีความเป็นตัวของตัวเอง บิดามารดายอมรับนับถือความสามารถและความคิดเห็นของบุตร

4.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน หมายถึง วิธีปฏิบัติของบิดามารดาต่อบุตรด้วยการบังคับ เคร่งครัด ต้องการให้บุตรอยู่ในระเบียบวินัยเสมอ ไม่ให้กระทำความผิดตามที่บุตรต้องการ ลงโทษเมื่อกระทำความผิดโดยเฉพาะเมื่อไม่กระทำตามกฎหมายหรือระเบียบวินัยที่ตั้งไว้

4.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หมายถึง วิธีปฏิบัติของบิดามารดา ที่ไม่เอาใจใส่ดูแล ทอดทิ้งบุตร ไม่ให้คำแนะนำและช่วยเหลือบุตร บุตรทำสิ่งใดก็ได้ตามใจชอบ

ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูนี้วัดได้จากแบบสอบถามวัดการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงขึ้น โดยอาศัยข้อมูลจากแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2531 : 213-215) และ อุบลรัตน์ โพธิโกศล (2523 : 65-67)

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้ คือ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ
 - 1.1.1 ความหมายของทัศนคติ
 - 1.1.2 องค์ประกอบของทัศนคติ
 - 1.1.3 การเกิดทัศนคติ
 - 1.1.4 ประโยชน์ของการวัดทัศนคติ
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคบเพื่อนต่างเพศ
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการคบเพื่อนต่างเพศ
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคบเพื่อนต่างเพศ
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ และการคบเพื่อนต่างเพศ
 - 3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพศ และการคบเพื่อนต่างเพศ
 - 3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ และการคบเพื่อนต่างเพศ
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพภาพสมรสของบิดามารดา และการคบเพื่อนต่างเพศ
 - 4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสภาพภาพการสมรสของบิดามารดา และการคบเพื่อนต่างเพศ
 - 4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพภาพสมรสของบิดามารดา และการคบเพื่อนต่างเพศ
5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาและการคบเพื่อนต่างเพศ

5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา และการคบเพื่อนต่างเพศ

5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา และการคบเพื่อนต่างเพศ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

ความหมายของทัศนคติ

จากการศึกษาค้นคว้าในเรื่องของทัศนคติ มีผู้ให้ความหมายของคำว่าทัศนคติไว้ดังนี้ เทอร์สโตน (Thurstone. 1949 : 39) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นระดับของความมากน้อยของความรู้สึกในด้านบวก และลบที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น บุคคล บทบาท ความคิด เป็นต้น ความรู้สึกเหล่านี้ ผู้รู้สึกสามารถบอกความแตกต่างได้ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

อลลพอร์ท (นุญดี เพชรรัตน์. 2527 : 20 ; อ้างอิงมาจาก Allport. 1940 : 180) ให้ความหมายของทัศนคติว่า ทัศนคติ หมายถึง สภาวะความพร้อมทางจิตใจ ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้จะเป็แรงที่จะกำหนดทิศทางการปฏิบัติของบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง การเกิดและเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลเกิดขึ้นได้ โดยวิธีการต่อไปนี้

1. การเรียนรู้ถึงวัฒนธรรมต่าง ๆ ของสังคม แล้วนำเอาสิ่งที่ได้เรียนรู้มาเป็นรากฐานของทัศนคติ

2. การแบ่งแยกความรู้ที่ได้มาจากประสบการณ์ของตน เช่น เด็กที่ถูกอบรมเลี้ยงดูมาดี มักจะมองโลกในแง่ดี

3. ประสบการณ์ที่ได้รับจากอดีต แต่รุนแรงในด้านดี หรือไม่ดี

4. การเลียนแบบ จนในที่สุดบุคคลก็ยอมรับเอาทัศนคติของผู้ถูกเลียนแบบนั้นไปเป็นทัศนคติของตนเอง เช่น บุตรมักจะเลียนแบบบิดามารดา เป็นต้น

กมลรัตน์ หล้าสว่างษ์ (2527 : 172) ได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติ

คือ ความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการเรียนรู้ และประสบการณ์ แล้วแสดงสภาวะของร่างกายและจิตใจ ในด้านความพร้อมที่จะตอบสนองต่อบุคคล หรือสิ่งต่าง ๆ ในลักษณะใด ลักษณะหนึ่งคือ แสดงความพร้อมที่จะเข้าไปหา เมื่อเกิดความรู้สึกชอบ เรียกว่า ทักษะที่ดีหรือทางบวก หรือ แสดงความพร้อมที่จะหลีกเลี่ยง เมื่อเกิดความรู้สึกไม่ชอบ เรียกว่า ทักษะที่ไม่ดี หรือทางลบ

จากความหมายโดยสรุปแล้ว ทักษะ คือ สิ่งที่บุคคลได้รับมาจากการประสบการณ์ และการเรียนรู้ในสังคม สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม และเป็นส่วนสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการแสดงออกของพฤติกรรมของบุคคล ในด้านความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็น และท่าทีที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และมีแนวโน้มที่จะเข้าไปหาเมื่อเกิดความรู้สึกชอบหรือมีแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยง เมื่อเกิดความรู้สึกไม่ชอบ

องค์ประกอบทักษะ

เชฟเวอร์ (Shaver. 1977 : 168 - 170) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของทักษะไว้ 3 ด้าน คือ

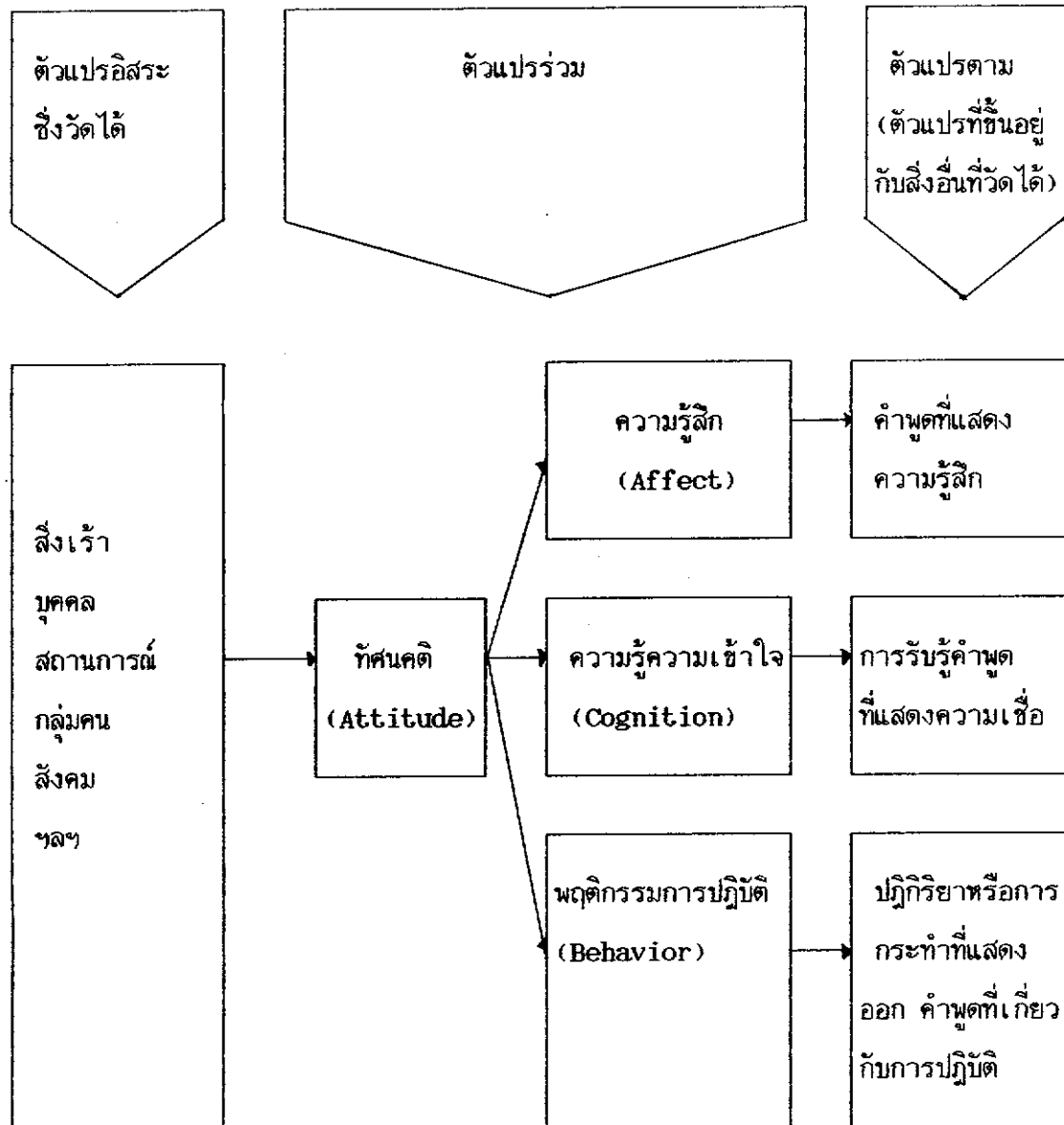
1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ (Cognitive Component) หมายถึง การรับรู้ของบุคคลที่เกี่ยวกับวัตถุหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งด้านความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งเหล่านั้นด้วย
2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (Affective Component) เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าที่เขารับรู้ อาจจะเป็นไปในทางดีหรือไม่ดี ถ้าบุคคลมีความรู้สึกไม่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บุคคลก็จะไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ถ้าบุคคลมีความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใดก็จะเกิดความชอบต่อสิ่งนั้น
3. องค์ประกอบทางด้านแนวโน้มที่จะกระทำ (Behavioral Component) หมายถึง ความโน้มเอียงของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับความรู้สึกของตน หรือการยอมรับ หรือไม่ยอมรับ ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติ

ดังนั้น องค์ประกอบทั้งสามด้าน คือ องค์ประกอบทางด้านความรู้ องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก และองค์ประกอบทางด้านแนวโน้มที่จะกระทำ จะต้องมีความสอดคล้องกัน ถ้าองค์ประกอบด้านใดด้านหนึ่งเปลี่ยนแปลงไป ทักษะของบุคคลก็จะเปลี่ยนแปลงไปด้วย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวัดทักษะต่อการคบเพื่อนต่างเพศโดยพิจารณาองค์ประกอบทางด้านความรู้สึกเพียงด้านเดียว

ตั้ง

ไทรแอนด์ (Triandis. 1971 : 3) ได้เสนอแผนภูมิองค์ประกอบของทัศนคติ

ภาพประกอบ 1 องค์ประกอบของทัศนคติของไทรแอนด์

การเกิดทัศนคติ

ธีระพร อูวรรณโณ (2521 : 1 - 17) ได้แบ่งอิทธิพลของการเกิดทัศนคติออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. อิทธิพลจากพ่อแม่ อิทธิพลจากพ่อ แม่ อาจเรียกได้ว่าเป็นแหล่งที่มีอิทธิพลสูงสุดต่อเด็ก โดยเฉพาะก่อนเด็กเข้าโรงเรียน เด็กจะพัฒนาค่านิยม ความเชื่อ และความรู้สึกนึกคิดขึ้นมาในกรอบของครอบครัว ซึ่งมีพ่อ แม่ เป็นหลัก
2. อิทธิพลจากกลุ่มต่าง ๆ กลุ่มในโรงเรียนคือครู และเพื่อนก็มีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติของเด็ก
3. อิทธิพลจากประสบการณ์ส่วนตัว ประสบการณ์ในวัยเด็กมีอิทธิพลต่อการพัฒนาของบุคคล รวมทั้งการพัฒนาทัศนคติด้วย ประสบการณ์ที่รุนแรงหรือกระทบกระเทือนใจบุคคลเป็นสิ่งที่ฝังแน่นในจิตใจของบุคคลได้นาน และมีอิทธิพลทำให้คนมีทัศนคติ แตกต่างกันไป
4. อิทธิพลจากสื่อมวลชน สื่อมวลชนรวมถึง วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสารต่าง ๆ สิ่งที่เราเห็นได้ชัดเจที่สุด คือการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ ที่จะพยายามเปลี่ยนทัศนคติของตน ให้หันไปนิยมในสิ่งที่มีผู้โฆษณาต้องการ ฉะนั้นสื่อมวลชนจึงมีอิทธิพลซึ่งอาจเรียกว่ามีอิทธิพลมากที่สุดในการที่จะเกิดและเปลี่ยนแปลงทัศนคติของคน โดยเฉพาะในเรื่องที่ผู้รับไม่คุ้นเคยมาก่อน

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ทัศนคติของบุคคลนั้น สามารถเกิดขึ้นได้จากการเรียนรู้จากพ่อแม่ จากกลุ่มเพื่อน ครู รวมทั้งประสบการณ์ส่วนตัวที่บุคคลได้รับและจากสื่อมวลชน สิ่งเหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลต่อการเกิดและการเปลี่ยนทัศนคติของบุคคลเป็นอย่างมาก

ประโยชน์ของการวัดทัศนคติ

เรณู เจริญศรี (2525 : 18 - 19) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดทัศนคติไว้ดังนี้

1. วัดเพื่อทำนายพฤติกรรม การมีทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลย่อมเป็นเครื่องแสดงว่า เขามีความรู้ทางด้านดี หรือไม่ดีเกี่ยวกับสิ่งนั้นมากน้อยเพียงใด และเขามีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้นเพียงใด ทัศนคติของบุคคลต่อสิ่งนั้นเป็นเครื่องทำนายว่าบุคคลนั้นมีการกระทำต่อสิ่งนั้นไปทางทำนองใด ฉะนั้นการทราบทัศนคติของบุคคลย่อมช่วยให้สามารถทราบการกระทำของบุคคลนั้นได้

2. วัดเพื่อหาทางป้องกัน และแก้ไข โดยทั่วไปการที่บุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งใดอย่างใด นั้นเป็นสิทธิ์ของเขา แต่ละบุคคลมีทัศนคติต่อเรื่องหนึ่งเรื่องใดแตกต่างกันไปในบางเรื่อง จึง จำเป็นจะต้องให้กลุ่มมีความคิดเห็น และทัศนคติสอดคล้องกัน เพื่อป้องกันปัญหาข้อขัดแย้งในเรื่อง ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น เพื่อการอยู่ร่วมกันด้วยความสงบสุขของสังคมและยอมเป็นไปได้ เมื่อพลเมือง มีทัศนคติต่อสิ่งต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน ก็จะเป็นทางก่อให้เกิดความร่วมมือ ร่วมใจกัน

3. วัดเพื่อความเข้าใจสาเหตุ และผล ทัศนคติเปรียบเทียบกับสาเหตุภายในที่ผลักดัน ให้บุคคลกระทำในสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกัน และสาเหตุภายในหรือทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคล นั้น อาจจะ ได้รับผลกระทบมาจากสาเหตุภายนอกอีกส่วนหนึ่ง ฉะนั้นการเข้าใจอิทธิพลของสาเหตุ ภายนอกที่มีต่อการกระทำของบุคคลต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน บางกรณีอาจจำเป็นต้องวัดทัศนคติ ของบุคคลต่อสาเหตุภายนอกนั้นด้วย

จากข้อความดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า ถ้าเราทราบทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง สิ่งใดแล้วเราสามารถทำนายพฤติกรรมของบุคคลได้ สามารถจะหาทางป้องกันและแก้ไข หรือลด ข้อขัดแย้ง ในเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งเข้าใจสาเหตุและผลของพฤติกรรมหรือการกระทำ ของบุคคล

ดังนั้นในงานวิจัยนี้ การได้ทราบถึงทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของเด็ก จะช่วย ให้ทำนายพฤติกรรม สามารถที่จะหาทางป้องกันและแก้ไขได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

งานวิจัยในประเทศ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2518 : 6 - 7) ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติต่อเพื่อนของเด็ก วัยรุ่น พบว่า นักเรียนชายมีทัศนคติที่ดี ต่อเพื่อนเพศเดียวกันตั้งแต่เป็นเด็กจนถึงวัยรุ่น แต่ทัศนคติ ที่ดีต่อเพื่อนต่างเพศของเด็กชายจะมีมากเมื่ออายุน้อย และน้อยลงเมื่ออายุมากขึ้น นอกจากนี้ นักเรียนชายยังมีทัศนคติที่ดี ต่อเพื่อนต่างเพศมากกว่าเพศเดียวกันด้วย ส่วนนักเรียนหญิงมีทัศนคติ ที่ดีต่อเพื่อนเพศเดียวกันมากกว่าเพื่อนต่างเพศ แต่ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนเพศเดียวกันจะมีน้อยลงเมื่อ อายุมากขึ้น ในขณะที่ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนต่างเพศของนักเรียนหญิงจะเพิ่มขึ้นตามอายุ และยังพบอีก ว่าเด็กวัยรุ่นส่วนมาก อยุ่คบเพื่อนที่มีความประพฤติดีเป็นเพศเดียวกันตน เด็กวัยรุ่นส่วนมาก

เลือกคบคนที่มีนิสัย และทัศนคติคล้ายกับของตน

งานวิจัยในต่างประเทศ

ที่ ดับเบิลยู อาตอร์โน และคนอื่น ๆ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2520 : 66 ;

อ้างอิงมาจาก T.W. Adorno and others. 1959) ศึกษาการอบรมเลี้ยงดูที่มีผลต่อการเกิดทัศนคติว่าบุคคลที่มีบิดามารดา ไม่ใกล้ชิด ชอบเกรี้ยวกราด ชอบลงโทษ อบรมบุตรแบบอัตตาธิปไตย หรือเผด็จการ บุคคลนั้นจะมีบุคลิกภาพแบบอัตตาธิปไตย มีอคติ ไม่เป็นมิตรกับบุคคลอื่น และจะมีทัศนคติ การรับรู้ ความคิดเห็น และรูปแบบของพฤติกรรมในลักษณะเดียวกับบิดามารดาด้วย

วอล์ล และดันลอป (ผกาพันธ์ ชนะภัย. 2529 : 13 ; อ้างอิงมาจาก Wohl and Dolop. 1970 : 190 - 196) ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนเด็กวัยรุ่นไทย อังกฤษ และอเมริกา กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักศึกษาชายหญิง จำนวน 239 คน จากมหาวิทยาลัยโทเลโด (Toledo) ประเทศสหรัฐอเมริกา 104 คน มหาวิทยาลัยแลนเคสเตอร์ (Lancaster) ประเทศอังกฤษ 45 คน และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 90 คน สำหรับการศึกษาผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดอ่านเรื่อง ๆ หนึ่ง ซึ่งมีใจความย่อ ๆ ดังนี้ มีบุคคลในเรื่องนี้อยู่สามคน คือหญิงสาว นาย ข. ซึ่งหลงรักหญิงสาว แต่หล่อนไม่รักเลย และนาย ก. หญิงสาวหลงรักนาย ก. แต่เขาไม่รักหล่อน วันหนึ่งหญิงสาวได้ข่าวมาว่า นาย ก. จะจากไปอย่างที่ไม่มีการกลับ หล่อนจึงตัดสินใจไปหานาย ก. และบอกว่าหล่อนรักเขา คืนนั้นหญิงสาวและนาย ก. ได้หลับนอนกัน และในตอนกลางคืนนั้น นาย ก. หลบหนีหล่อนไป พอรุ่งขึ้นหญิงสาวไปหานาย ข. และเล่าเรื่องทั้งหมดให้นาย ข. ฟัง หญิงสาวและนาย ข. ได้ร่วมหลับนอนกันอีก แต่หลังจากนั้น นาย ข. ได้ขับไล่หญิงสาว ไม่ยอมรับเลี้ยงหล่อน หลังจากอ่านเรื่องแล้วให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของตัวละคร ซึ่งสรุปได้ดังนี้ นักศึกษาไทยแสดงความไม่เห็นด้วยต่อการที่ผู้หญิงจะเข้าไปหาผู้ชายก่อน มากกว่านักศึกษอังกฤษและอเมริกา โดยนักศึกษาไทยวิจารณ์การกระทำของหญิงสาวว่าไม่เหมาะสม น่าอับอาย เสียชื่อเสียง ไม่มีเหตุผลและควบคุมตัวเองไม่ได้ นอกจากนั้นยังต้องการให้ความประพฤติในเรื่องเพศถูกต้องตามศีลธรรมมากกว่านักศึกษาตะวันตกด้วย

แมคแนบ (ผกาพันธ์ ชนะภัย. 2528 : 18 ; อ้างอิงมาจาก Macnab. 1976 : 537 - 539) ศึกษาทัศนคติในเรื่องเพศของพ่อแม่ว่า มีอิทธิพลต่อทัศนคติในเรื่องเพศของลูก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยเซาเทิร์นอิลลินอยส์ (Southern Illinois)

จำนวน 177 คน เป็นชาย 91 คน หญิง 86 คน และพ่อแม่ของนิสิตเหล่านี้ด้วย กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตต้องกรอกแบบสอบถามสองตอน ตอนแรกเกี่ยวกับข้อมูลของตัวเอง และของพ่อแม่ แบบสอบถามตอนนี้อย่างจะแบ่งนิสิตตามพฤติกรรมทางเพศออกเป็นพวกเสรี (Liberal) และพวกอนุรักษ์นิยม (Conservative) ตอนที่สองถามเกี่ยวกับเพศตรงข้าม กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพ่อแม่ทำแบบสอบถามเฉพาะตอนที่สองเท่านั้น แล้วเอาคะแนนทั้งสองกลุ่มมาเปรียบเทียบกันพบว่าทัศนคติในเรื่องเพศของพ่อแม่สัมพันธ์กับทัศนคติในเรื่องเพศของลูก นั่นคือ พ่อแม่มีอิทธิพลต่อลูกในทัศนคติทางเพศ

เคิร์คแลนด์ (เบญวดี เพชรรัตน์. 2527 : 24 ; อ้างอิงมาจาก Kirkland. 1978 : 205) ศึกษาถึงผลของการหย่าร้างที่มีต่อความภาคภูมิใจในตนเอง และทัศนคติต่อโรงเรียน โดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมีครอบครัวหย่าร้างและครอบครัวไม่หย่าร้าง พบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวหย่าร้างและครอบครัวไม่หย่าร้าง มีทัศนคติต่อโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากงานวิจัยข้างต้นสรุปว่า การอบรมเลี้ยงดู สภาพภาพสมรสของบิดามารดา มีอิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติของเด็กวัยรุ่นทั้งสิ้น นอกจากนี้ยังพบว่าเพศต่างกันมีผลทำให้ทัศนคติต่อการเกิดทัศนคติบางอย่างแตกต่างกันด้วย และวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน มีผลทำให้เกิดทัศนคติที่แตกต่างกันด้วยเช่นกัน

จากเอกสารและงานวิจัยทั้งหมดสรุปได้ว่าทัศนคติเป็นความคิด ความรู้สึก ซึ่งทำให้บุคคลพร้อมที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง องค์ประกอบของทัศนคติมีสามองค์ประกอบ คือองค์ประกอบด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านการปฏิบัติ ทัศนคติสามารถเกิดขึ้นได้จากการเรียนรู้ และประสบการณ์ของบุคคล ซึ่งสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติได้แก่ พ่อแม่กลุ่มเพื่อน ประสบการณ์ส่วนตัวและสื่อมวลชน ส่วนการวัดทัศนคติของบุคคล ทำให้สามารถทำนายพฤติกรรม มีแนวทางป้องกันแก้ไขตลอดจนเข้าใจถึงเหตุ และผลของการกระทำของบุคคลนั้น ๆ ได้ และนอกจากนั้น การอบรมเลี้ยงดู อิทธิพลของพ่อแม่ รวมทั้งสภาพภาพสมรสของบิดามารดา ตลอดจนความแตกต่างของเพศและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน มีผลทำให้บุคคลเกิดทัศนคติที่แตกต่างกันด้วย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคบเพื่อนต่างเพศในวัยเรียน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการคบเพื่อนต่างเพศในวัยเรียน

การคบเพื่อนต่างเพศ

ในสังคมไทย ความเชื่อ ค่านิยม ทศนคติ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ศาสนา เป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของคนในสังคม โดยเฉพาะเรื่องเพศหากจะมองย้อนไปในสมัยโบราณ จะเห็นว่าการห้ามคบเพื่อนต่างเพศ แต่เมื่ออารยธรรมตะวันตกได้เริ่มเข้ามาในประเทศไทย มีผลทำให้ความเชื่อ ค่านิยม และทัศนคติเริ่มเปลี่ยนแปลง สังคมไทยจึงยอมรับให้มีการคบเพื่อนต่างเพศได้มากขึ้น แต่ทั้งนี้จะต้องอยู่ภายในขอบเขตของขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม และศาสนา การคบเพื่อนต่างเพศเป็นสิ่งที่สังคมได้กำหนดแนวทางปฏิบัติไว้ เพื่อให้สังคมมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ค่านิยมส่วนมากมักจะเปลี่ยนแปลงตามสภาพสังคมที่เปลี่ยนไป พฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลจึงต้องเปลี่ยนไป หากยังคงยึดมั่นค่านิยมสังคมเดิมจะเกิดความล้มเหลว (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา. 2530 : 88-89) ดังนั้นในการคบเพื่อนต่างเพศจึงมีลักษณะเป็นสากลมากขึ้น ซึ่ง เดมลิรี นูเยสิงห์ (2525 : 93-95) ได้เสนอแนวทางในการปฏิบัติตนต่อเพื่อนต่างเพศไว้ดังนี้

1. มารยาทสังคม แม้ตามกฎหมายในหลายประเทศจะให้สิทธิผู้หญิงมากกว่าผู้ชายก็จริง แต่ในเรื่องของมารยาทอันเป็นวัฒนธรรมนั้นหลักอยู่ว่า ผู้ชายจะต้องถือว่าผู้หญิงเป็นเพศอ่อนแอ จะต้องช่วยเหลือ ให้ความสะดวกและให้เกียรติ ทั้งนี้เพื่อความป็นสุภาพบุรุษของตนเอง

2. มารยาทสังคมระหว่างเพศจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของมารยาทสากล แต่จะต้องเป็นไปในขอบเขตของวัฒนธรรมไทย

2.1 การคบหาระหว่างหญิงและชายในขอบเขตของวัฒนธรรมไทยนั้น จะไม่สัมผัสร่างกายกันโดยไม่จำเป็น

2.2 การใช้ภาษาและถ้อยคำ ถ้อยคำที่ใช้ในกลุ่มผู้ชายที่เป็นเพื่อนและสนิทสนมกัน ไม่ควรจะนำไปใช้กับเพื่อนหญิง หรือต่อหน้าหญิง

2.3 ไม่พกแรมโดยไม่ระมัดระวังร่วมกัน

2.4 วางตัวเช่นสุภาพบุรุษและสุภาพสตรี สุภาพบุรุษนั้นก็คือลูกผู้ชายที่ได้รับการอบรมสั่งสอนมาเป็นอย่างดี จนเกิดบุคลิกภาพที่น่าจะไว้วางใจและมอบความรับผิดชอบให้ ส่วนสุภาพสตรีนั้นก็คือลูกผู้หญิง ที่ได้รับการอบรมสั่งสอนมาอย่างถูกต้อง จนเกิดบุคลิกภาพที่เป็นเสน่ห์ และทำให้ผู้ชายไม่กล้าล่วงเกิน แต่นิยม

3. ส่วนมารยาทสากลนั้นเป็นเรื่องที่คนไทยรับเข้ามานาน และปฏิบัติกันอย่างแพร่หลาย เช่น

3.1 การเรียกชื่อจริงหรือชื่อเล่น การใช้คำว่า คุณ และสรรพนามให้สอดคล้องกับความสนิทสนมชอบพอกันเป็นส่วนตัว

3.2 การพูดคุยเป็นสิ่งที่ทำได้ กำจัดความเหนียมอาย คิดก่อนพูด การใช้อารมณ์ขันเป็นการเพิ่มความน่าสนใจให้กับตนเอง เรื่องที่จะพูดคุยจะต้องฟังได้ทั้งสองเพศ หนุ่มสาวมักชอบคุยเรื่องที่เพศของตนสนใจเท่านั้น คำถามเรื่องส่วนตัวควรจะละเว้น

3.3 ไม่พูดเรื่องของตนหรือเรื่องของคนอื่นหากหลีกเลี่ยงได้

3.4 เรื่องที่แสดงรสนิยมต่ำคือเรื่อง ไม่สุภาพ เรื่องเกี่ยวกับเพศ พูดถึงสิ่งที่ฟังแล้วไม่สบายใจ และเกิดความกระอักกระอ่วน ขำล้อออกศลต่าง ๆ

3.5 ฝ่ายชายจะต้องแสดงตนเป็นผู้ที่กษัตริย์หญิงในโอกาสต่าง ๆ ได้แก่

3.5.1 การเดินริมถนน ผู้หญิงจะต้องเดินด้านใน

3.5.2 การเดินคู่และหลีกเลี่ยงทางบันได ผู้หญิงจะต้องได้เดินชิดราวบันได เพื่อมีโอกาสจะพุงตัว

3.5.3 บนรถโดยสาร ผู้หญิงและเด็กควรจะต้องได้นั่ง ผู้ชายควรจะสละที่นั่ง ไม่แย่งที่นั่ง และไม่เฉยเมยเมื่อมีหญิงและเด็กขึ้นมาจากหลัง

3.5.4 ในงานเลี้ยงควรช่วยหญิงและเด็ก และให้บริการเท่าที่จะทำได้

3.5.5 การสูบบุหรี่จะต้องขออนุญาตผู้อยู่ใกล้ แล้วจึงสูบ

3.5.6 การแนะนำหญิงชายที่อายุและสถานภาพเดียวกัน จะต้องแนะนำชายแก่หญิง คือกล่าวชื่อหญิงไว้หลัง หากเป็นเด็กกับผู้ใหญ่ก็ต้องแนะนำเด็กให้แก่ผู้ใหญ่

3.5.7 ตามหลักสากลผู้หญิงจะต้องเดินทางขวาของชาย ไม่เดินทางซ้าย เพราะสมัยก่อนชายพกดาบจะชักถูกผู้หญิง หลักนี้จึงถือมาจนทุกวันนี้

3.5.8 ไม่ทำความรำคาญด้วยเสียงดังต่าง ๆ นา ๆ แม้ในกลุ่มชนกลุ่มอื่น

เช่น การเปิดวิทยุ เล่นและซ้อมดนตรี

นอกจากนี้ สุชา จันทน์เอม (2528 : 42) กล่าวถึงการทำให้เด็กวัยรุ่นสามารถปฏิบัติตนได้ถูกต้อง เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกันควรปฏิบัติดังนี้

เด็กผู้หญิง	เด็กผู้ชาย
1. เป็นคู่สนทนาที่ดี เป็นผู้พูดและผู้ฟังที่ดีในการสนทนากับเด็กผู้ชาย ควรจะเริ่มต้นด้วยสิ่งที่ผู้ชายสนใจ ภูมิใจ ได้ถามถึงเรื่องที่เขากำลังทำสำเร็จ หลีกเลี่ยงเรื่องอันเป็นปมด้อยของเขาไม่จุกจิกนินทา 2. เป็นผู้ที่มีกิริยามารยาทดี มีความอดทนอดกลั้น ผู้หญิงโดยมากมักจะเจ้าอารมณ์ โดยเฉพาะก่อนมีประจำเดือน จึงควรระวังและควบคุมอารมณ์ของตน ควรใช้เหตุผลในการตัดสินใจ 3. ตรงต่อเวลา ไม่ควรไปเที่ยวกับผู้ชายให้เกินเวลา 4. วางตัวต่อกันเยี่ยงสุภาพบุรุษและสุภาพสตรี ให้เกียรติซึ่งกันและกัน ไม่ควรตามใจผู้ชาย ให้เขาล่วงเกินให้เสียหายเป็นที่ครหานินทา ไม่ควรตามไปในที่ไม่ควร หรือที่ที่จะเป็นโอกาสให้เกิดความเสียหายได้ง่าย แม้เขารักจริง	1. เป็นคู่สนทนาที่ดี ธรรมชาติหญิงชอบพูดเรื่องส่วนตัวทั้งของตนเองและผู้อื่น ต้องพยายามอดทนฟังบ้าง ลดการคุยโอ้อวดเรื่องความสำเร็จของตนเองบ้าง ไม่ใช่ถ้อยคำที่หยาบคาย เป็นคนมีอารมณ์ขัน และใจเย็น 2. ผู้ชายส่วนมากเป็นคนก้าวร้าว ขาดความอดทน ชอบเป็นผู้นำ จึงควรระมัดระวังการแสดงออกให้สุภาพเรียบร้อยขึ้น รู้จักสังเกตการเปลี่ยนแปลงอารมณ์ของผู้หญิง เพื่อจะได้ผ่อนปรนให้เหมาะสม 3. รักษาเวลานัดหมาย ไม่ควรถ่วงผู้หญิงไว้เกินเวลาอันควร 4. ให้เกียรติยกย่อง ไม่ดูหมิ่นเหยียดหยามซึ่งกันและกัน ผู้ชายไม่ควรล่วงเกินผู้หญิงเพราะผู้หญิงเป็นผู้เสียหาย ไม่พาผู้หญิงไปในที่ซึ่งไม่สมควร อันจะก่อให้เกิดการครหานินทาได้

การนัดหมายกับเพื่อนต่างเพศ

การคบเพื่อนต่างเพศ โดยเฉพาะการมีนัดกับเพื่อนต่างเพศในวัยรุ่นนั้น เด็กหญิงมีพฤติกรรมการมีนัดกับเพื่อนต่างเพศเร็วกว่าเด็กชาย เนื่องจากเด็กหญิงเจริญเติบโตเร็วกว่าเด็กชาย จากค่านิยมและขนบธรรมเนียมประเพณีแบบไทย กำหนดให้หญิงไทยพึงรักษาวงสวณตัว ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงาน ผู้ใหญ่จึงพึงเล็งในการที่หญิงมีนัดกับเพื่อนชายเป็นพิเศษ สังคมจะไม่ยอมรับการไปสองต่อสองในเวลากลางคืนด้วยกัน โดยเฉพาะการค้างคืนด้วยกัน เพราะอาจจะเป็นสาเหตุให้มีเพศสัมพันธ์เกิดขึ้นได้ ดังนั้นการมีนัดกับเพื่อนต่างเพศในขณะที่เรียนหนังสือจึงเป็นการร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียน เช่น ไปห้องสมุด การดูกีฬา เป็นต้น ควรไปเป็นกลุ่ม ไม่ควรจะไปเที่ยวสองต่อสอง ไปในที่ลับตาคน หรือไปในบางสถานที่ เช่น โรงภาพยนตร์ ไนท์คลับ ดิสโก้เทค เป็นต้น เพราะบรรยากาศเอื้อยวนให้อารมณ์เคลิบเคลิ้มในทางกามารมณ์ และเพื่อป้องกันข้อครหาฉันทา หากหญิงจำเป็นจะต้องไปกับเพื่อนชายควรมีบุคคลที่ไว้ใจได้ หรือเพื่อนฝูงที่ไว้ใจได้ร่วมเดินทางไปด้วยกัน การมีนัดกับเพื่อนต่างเพศในวัยรุ่นจะต้องระวังตัวให้มาก แม้ว่าบุคคลนั้นจะเป็นผู้ที่สนิทสนมไว้ใจได้เพราะบางครั้งสิ่งแวดล้อมต่าง เช่น บรรยากาศ เวลา สถานที่ เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ผสมอยู่ อาจทำให้ผู้ที่ไว้ใจได้เปลี่ยนแปลงเป็นผู้ที่ไม่น่าไว้ใจ การตัดสินใจมีนัดกับเพื่อนต่างเพศ จึงควรให้ผู้ใหญ่หรือผู้ปกครองพิจารณาว่าสมควรหรือไม่ (สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย : 93 - 95) เต็มสิริ นุญะสิงห์ (2525 : 95 - 96) ได้เสนอข้อแนะนำในการมีนัดกับเพื่อนต่างเพศ ดังนี้

1. การนัดหมายจะต้องมีเจตนาบริสุทธิ์เพื่อรู้จักกันให้มากขึ้น ในระยะต้นควรนัดหมายเป็นกลุ่ม
2. สถานที่ที่ไม่ควรจะไป ได้แก่
 - 2.1 ไกลเกินไปจนต้องพักแรม ไม่ควรไปสองต่อสอง
 - 2.2 โรงแรมที่มีลักษณะไม่เหมาะสม แม้แต่จะพากันเข้าไปด้วยเจตนาบริสุทธิ์ เพราะจะเสี่ยงต่อข้อกล่าวหาของผู้ที่ได้พบเห็น
 - 2.3 ที่เปลี่ยวและรโหฐาน อาจมีการเร้าทางเพศขึ้นโดยง่าย
 - 2.4 ในระยะทำความรู้จักเพื่อจะมักคุ่น จะไปไหนกับเพศตรงข้าม ฝ่ายหญิงควรปรึกษาและขออนุญาตผู้ใหญ่ทุกครั้งไป

2.5 เมื่อแน่ใจว่าทางฝ่ายชายเป็นที่น่าไว้วางใจจึงควรให้ความสนิทสนมมากขึ้น จึงไปนัดพบการด้วยกันได้

2.6 หากเป็นนักเรียน นักศึกษาซึ่งยังไม่มีอาชีพ ไม่ควรเลือกที่นัดหมายราคาแพง และจะต้องใช้เงินมาก เช่น คอฟฟี่ชอฟ สถานที่เดินร่ำร้อนแรง อันอาจจะมีการเฝ้าทางเพศสูง

2.7 ไม่นัดหมายกันไปตามสถานที่ที่ประกอบธุรกิจหากำไรจากเยาวชน โดยขาดความรับผิดชอบและศีลธรรม มีการจัดกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ทางเพศได้โดยง่าย

2.8 ควรหวั่นระมัดระวังกันและกันโดยการเลือกสถานที่ ระหว่างสถานที่ให้ความบันเทิง มหรสพ และสถานที่ที่จะก่อประโยชน์เช่น พิพิธภัณฑ์ หอสมุด ห้องสมุด หอประชุมที่มีการปรากฏและอภิปรายทำให้เกิดสติปัญญา การชมศิลปวัฒนธรรมมรดกไทย การเลือกสถานที่ทั้งสองประเภทนี้ให้สมดุลอย่างเหมาะสมกับวัย

การมีคู่รักในวัยเรียน

ส่วนในเรื่องรักต่างเพศในวัยเรียนนั้นมักจะพบเห็นในโรงเรียนทั่ว ๆ ไป ได้แก่ การให้ความสนิทสนมใกล้ชิดติดต่อกับเพศตรงข้ามคนใดคนหนึ่งเป็นประจำสักระยะเวลาหนึ่ง ฝ่ายหญิงจะถูกมองว่า เป็นผู้ที่มีความรักในวัยเรียน เป็นเด็กทำอะไรล้ำสมัยไม่สำรวม รักในวัยเรียนจึงเป็นของต้องห้ามในสมัยก่อน แต่พฤติกรรมเหล่านี้เป็นปกติวิสัยในเด็กวัยรุ่น เป็นช่วงวัยที่จะจัดรูปตัวเองว่าเป็นผู้ใหญ่หรือยัง การมีเพศตรงข้ามมาสนใจทำให้วัยรุ่นแน่ใจว่าเป็นสาวเป็นหนุ่ม ฉะนั้นการฉวยคู่หนึ่งจึงเป็นพฤติกรรมที่เด็กเองมีความบริสุทธิ์ใจ โดยเป็นการประกาศว่า ฉันเป็นรุ่นสาวรุ่นหนุ่มแล้วเท่านั้นเอง ผู้ใหญ่จึงไม่ควรบังคับให้เลิกสนใจ หรือห้ามไม่ให้เด็กทำกิจกรรมร่วมกัน เพราะถ้าบังคับให้เด็กทำกิจกรรมเฉพาะเพศเดียวกัน อาจทำให้กลายเป็นลักเพศและรักร่วมเพศได้ แต่ก็มิได้หมายความว่า จะปล่อยเลยทีเดียว หากต้องเตรียมเด็กให้เข้าใจขอบเขตของการวางตัว ให้เข้าใจธรรมชาติของอารมณ์เพศของตนเองและเพศตรงข้าม คำนึงเรื่องรักษาพรหมจารีไว้เพื่อให้กับชายที่ตกลงปลงใจที่จะแต่งงานด้วย การคบหาสนิทสนมกันมากปล่อยให้มีการจับไม้จับมือถือนั่น อาจจะเลยไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ง่ายในโอกาสที่ลับตาคน ซึ่งตรงกับช่วงเวลาที่ฝ่ายชายมีความต้องการทางเพศก็จะเข้าใจให้เด็กหญิงเกิดอารมณ์เพศตามมา เกิดการสมยอมและเสียสาวได้ การคบหากันจึงควรอยู่ในข้อจำกัด เช่น ไม่อยู่ในที่ลับตาคนสองต่อสอง ละเว้นการ

จับเนื้อต้องตัวที่ไม่จำเป็น เด็กวัยรุ่นนั้นก็พัฒนาไปเต็มที่ เป็นชายจริงหญิงแท้ที่ประนีประนอม
 น้อมใจผู้ใหญ่ การบังคับของผู้ใหญ่มักทำให้เกิดการต่อต้านในทางที่ว่ายิ่งว่าเหมือนยิ่งยุ
 เลยยิ่งทำให้เกิดปัญหามากขึ้นจนอาจลงเอยด้วยปัญหาการตั้งครรภ์ หนีออกจากบ้าน หรือสอบตกถูก
 ไล่ออกจากโรงเรียน เป็นต้น (สุภา มาลากุล ณ อยุธยา. 2527 : 214 - 215)

การมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน

นางลักณ์ เอมประดิษฐ์ และคนอื่น ๆ (2529 : 79) กล่าวว่าผู้ที่ก่อให้เกิดปัญหานี้
 ได้แก่ วัยรุ่นและคนโสด การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานเป็นพฤติกรรมที่ขัดต่อศีลธรรมของสังคม
 โดยเฉพาะเพศหญิงไม่ควร "ชิงสุกก่อนห่าม" สุชาติ โสภประยูร และวราณี โสภประยูร (2531
 : 71) กล่าวถึงพฤติกรรมการมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานว่า เป็นผลเสียมากกว่าผลดี และ
 ไม่ช่วยให้ผู้ใดคนหนึ่งเป็นสามีหรือภรรยาที่ดีขึ้นได้เลยในอนาคต จึงนับว่าเป็นความประพฤติดหรือ
 พฤติกรรมทางเพศที่ไม่สมควรปฏิบัติเด็ดขาด สำหรับในสังคมไทยนั้นยังถือว่าความบริสุทธิ์พรหมจรรย์
 แห่งเพศเป็นเกียรติที่สูง ซึ่งจะต้องสงวนไว้ด้วยชีวิตของกุลสตรี แม้ศีลธรรมทุกวันนี้จะหย่อนยาน
 ลึกเพียงใดก็ตาม ถ้าได้สูญเสียพรหมจรรย์ไปก่อนแต่งงาน บุคคลโดยทั่วไป (โดยเฉพาะเพศหญิง)
 จะยังคงเสียใจอยู่เสมอ แม้จะไม่แสดงออกมาให้เห็นภายนอกก็ตาม เต็มสิริ บุญสิงห์ (2525 :
 97-99) กล่าวถึงพฤติกรรมของหนุ่มสาวในสังคมไทย ปัจจุบันพบว่านิยมมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน
 โดยเฉพาะในระยะ 20 ปีหลังที่ได้มีการประกาศใช้ยาเม็ดคุมกำเนิด การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน
 จึงได้มีการกระทำกันอย่างแพร่หลาย จนหนุ่มสาวในปัจจุบัน คิดว่าการได้เสียก่อนแต่งงานเป็น
 เรื่องธรรมดา ซึ่งเป็นทัศนะใหม่ในเรื่องเพศและครอบครัวในสังคมไทย ความคิดจึงแตกต่างกัน
 ออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มยอมรับซึ่งเป็นคนไทยรุ่นใหม่ และกลุ่มไม่ยอมรับ สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิด
 ช่องว่างระหว่างความคิดของคนในสังคมและเรื่องราวของศีลธรรมจรรยาตามพุทธศาสนา การมี
 ความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานจึงเป็นเรื่องที่พึงระวังและควรพิจารณาในเรื่องดังต่อไปนี้

1. คู่ควงหรือคู่เพศสัมพันธ์มักจะเป็นคนละคนกับแม่ของลูกในสังคมไทย
2. ชายมักโอ้อวดความสามารถของตนในเรื่องทางผู้หญิงในวงสนทนาฝ่ายชาย การ
 ได้เสียจึงปกปิดไม่ได้ อย่างน้อยจะรู้กันทั่วในหมู่เพื่อนฝูงของฝ่ายชาย
3. จากรายงานของสถาบันสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2521
 ปรากฏว่าในจำนวนคดีหย่าร้าง คู่ที่ภรรยาฟ้องก่อนแต่งงานด้วยประการใดก็ตามมีคดีหย่าร้างสูง

เพราะสามีไม่ลื้มจะให้เกียรติและภาคภูมิใจในภรรยาของตน

4. การมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานโดยมิได้มีความรู้พื้นฐานทางเพศศึกษานั้น
เสี่ยงต่อการติดเชื้ออามโรคและการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนา

บทบาทของบิดามารดาต่อการคบเพื่อนต่างเพศของเด็กวัยรุ่น

สุชา จันทน์เอม (2528 : 44) กล่าวถึงบทบาทของบิดามารดาต่อการคบเพื่อนต่างเพศของเด็กวัยรุ่นว่า พ่อแม่ชาวตะวันตกมักเชื่อว่าจะต้องเตรียมวัยรุ่นให้รู้จักอิสรภาพ ฉะนั้นจึงให้สิทธิในการเลือกคู่ครองอย่างเต็มที่ แต่คนตะวันออกในหลายประเทศเชื่อว่า การให้อิสรภาพเร็วเกินไปนั้น ไม่ช่วยให้คนเป็นสุข ในเรื่องของวัยรุ่นหนุ่มสาวที่ออกเที่ยวด้วยกันนี้ พ่อแม่จึงมีบทบาทสำคัญ ต้องให้การอบรมสั่งสอนลูก ให้รู้ว่าคุณดีและคนไม่ดีต่างกันอย่างไร และการเสียตัวก่อนสมรสนั้นมีข้อเสียหลาย นอกจากจะตั้งครรภ์ก่อนสมรสแล้ว อาจถูกฝ่ายชายดูหมิ่นว่าใจง่าย และอาจจะไปแทนที่จะผูกมัดให้เขาแต่งงานด้วย สิ่งที่คุณแม่ควรปฏิบัติคือ เดินสายกลาง ถ้ากวัดกันบังคับมากเกินไป จะยิ่งเป็นการทำทนายให้ลูกหลบกระทำได้ยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับการปล่อยตามสบาย (Laissez Faire) ดังนั้นพ่อแม่ควรมีส่วนรู้เห็นว่าเพื่อนของลูกเป็นใคร จะไปเที่ยวไหน ที่ใดควรไปหรือไม่ควรไปกลับบ้านเมื่อใด ควรชี้แจงให้เข้าใจถึงขอบเขตของเสรีภาพ และควรให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่ลูกของตน แทนที่จะปล่อยให้ลูกแสวงหาความรู้ จากประสบการณ์โดยตรงหรือจากหนังสือโป๊ หยาบโหล ควรสอนให้รู้ว่า การแอบร่วมเพศให้โทษอย่างไร การที่เสียเนื้อเสียตัวและตั้งท้องขึ้นมาจะมีผลอย่างไร ในเรื่องนี้ สุโท เจริญสุข (2520 : 71) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่าชายหญิงจะต้องคบค้าสมาคมกัน มีความสัมพันธ์กันในฐานะเพื่อนฝูงที่ชอบพอกัน และทั้งในทางที่จะเป็นเพื่อนร่วมชีวิตกันในวันข้างหน้า การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนต่างเพศควรถือว่าเป็นสิ่งที่เราไม่อาจมองข้ามไปได้ การปล่อยให้เด็กชายหญิงเป็นเพื่อนกันในขอบเขต จึงเป็นเรื่องที่ควรส่งเสริม ควรควบคุมแต่พองามพร้อมทั้งในคำแนะนำและแนวทางที่ดีกว่านั้นที่จะทำให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง

ผลที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมการคบเพื่อนต่างเพศที่ไม่เหมาะสม

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา (2530 : 95) กล่าวถึงวัยรุ่นที่ไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมทางเพศของตนเองในการคบเพื่อนต่างเพศให้เหมาะสมกับค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมไทยได้นั้น อาจก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ดังนี้

1. ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการอิสระ ต้องการประสบการณ์ใหม่ ต้องการการยอมรับจากผู้อื่น และต้องการความรู้ความเข้าใจทางเพศที่ถูกต้อง หากพฤติกรรมต่าง ๆ นั้นไม่ได้รับการยอมรับจากผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่ไม่เข้าใจหรือไม่ให้แนวทางที่ถูกต้อง วัยรุ่นอาจจะกลายเป็นคนเก็บตัว ไม่สามารถปรับตัวเข้าสู่สภาพปกติได้ มีผลต่อการพัฒนาชีวิตในวัยต่อไปได้ ในเด็กวัยรุ่นบางรายที่ได้รับความกระทบกระเทือนจิตใจอย่างรุนแรง อาจนำไปสู่การเป็นโรคจิต โรคประสาทได้ โดยเฉพาะการตั้งครรภ์นอกสมรส ซึ่งในสังคมไทยถือว่าเป็นเรื่องที่น่าอับอาย ทั้งสำหรับตัววัยรุ่นเองและครอบครัว บางครั้งวัยรุ่นบางคนจะหนีปัญหาโดยการทำแท้ง ซึ่งอาจมีอันตรายต่อร่างกายและเสียชีวิตในที่สุด และหากการทำแท้งไม่ประสบผล หรือการตั้งครรภ์ยังดำเนินต่อไปจนกระทั่งทารกคลอดออกมา จะก่อปัญหาต่าง ๆ ตามมาอีกมากมายทั้งต่อตัวเอง ครอบครัว สังคม และอาจทำให้เป็นปมด้อยไปตลอดชีวิต

2. ครอบครัว ในครอบครัวที่ยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณี หรือวัฒนธรรมอย่างเคร่งครัด จะไม่สามารถยอมรับพฤติกรรมที่ขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมนั้น บางครอบครัวมีการลงโทษอย่างรุนแรง ซึ่งมากหรือน้อยแตกต่างกันออกไป เช่น ตู๋ดำ ทุบตี กักบริเวณ เป็นต้น

3. สังคม ไม่ว่าวัยรุ่นที่อยู่ในสถานศึกษา หรืออยู่ในสังคมก็จะไม่ได้รับการยอมรับ เช่นเดียวกัน

จากเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่า พฤติกรรมการคบเพื่อนต่างเพศของเด็กวัยรุ่นนั้นเป็นลักษณะธรรมชาติอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นตามวัย เด็กชายและเด็กหญิงเริ่มสนใจซึ่งกันและกันมีการคบหาสมาคมกันในลักษณะต่าง ๆ เช่น อาจคบหาสมาคมกันในฐานะเพื่อนทั่ว ๆ ไป จนถึงขั้นการเป็นคู่รักได้ มีการนัดพบนัดเที่ยวและการติดพัน ถ้าผู้ปกครองหรือผู้เกี่ยวข้องกับตัวเด็กเข้มงวดกวดขันหรือปล่อยให้เด็กมีอิสระเสรีในการคบหากับเพื่อนต่างเพศมากเกินไป จะทำให้เด็กวัยรุ่นเหล่านี้ อาจจะหาทางออกในรูปแบบของพฤติกรรมไม่เหมาะสมและไม่ถูกต้องตามบรรทัดฐานของสังคม ซึ่งจะทำให้เกิดปัญหาทั้งต่อตนเองและสังคมต่อไป แต่ถ้าผู้ปกครองหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กวัยรุ่นโดยเฉพาะเด็กวัยรุ่นที่อยู่ในวัยเรียน ได้เข้าใจธรรมชาติของเด็ก ตลอดจนให้คำแนะนำ ปรึกษา และแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามบรรทัดฐานของสังคมแล้ว วัยรุ่นเหล่านี้ก็จะสามารถปฏิบัติตนได้ถูกต้องเหมาะสม ปราศจากปัญหาต่อตนเองและสังคม และเติบโตเป็นกำลังสำคัญของ

ชาติต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคบเพื่อนต่างเพศ

งานวิจัยในประเทศ

สายหยุด กัลยาศิริ (2505 : 2) ศึกษาทัศนคติและความสนใจของนักศึกษาที่มีต่อการมีนัดกับเพื่อนต่างเพศ และการแต่งงาน พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ เห็นว่าการมีนัดกับเพื่อนต่างเพศเป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะทำให้ได้รู้จักและศึกษาคู่ครองก่อนการแต่งงาน และจะได้รับความรู้ ความคิดเห็นจากคนอื่น ๆ ด้วย และเห็นว่า การมีนัด ควรมีนัดเฉพาะกับคนที่แต่งงานด้วยเท่านั้น แต่ถ้าเข้ากันไม่ได้ก็เปลี่ยนใหม่ได้ การมีนัดควรจะไปกันสองต่อสอง แต่ควรขออนุญาตผู้ปกครองก่อน นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการมีนัดกับเพื่อนต่างเพศในขณะที่เป็นนักศึกษามากกว่าเมื่อออกไปทำงานแล้ว

ในปี พ.ศ. 2515 เกียรติ รัตนสาขา (2515 : 31 - 43) ศึกษาเรื่องความแตกต่างระหว่างจรรยาวิพากษ์ของเด็กที่หนีออกจากบ้าน กับผู้ปกครอง พบว่าในเรื่องของการคบเพื่อนต่างเพศนั้น ผู้ปกครองของเด็กมีความเห็นว่า เป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสมในวัยที่อยู่ในวัยเรียน

รัชณี วิเศษสังข์ (2518 : 77) ศึกษาจรรยาวิพากษ์ของเด็กวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 5 จำนวน 418 คน ในเรื่องพฤติกรรมความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง เช่น การไปเที่ยวด้วยกัน สองต่อสองในเวลากลางคืน การนัดพบกันตามลำพัง การกุมมือกัน การป้อนอาหารให้กัน การโอบกอดกันในโรงภาพยนตร์ การมีความสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน พบว่าส่วนใหญ่เห็นด้วยที่พฤติกรรมเหล่านี้เป็นเรื่องของหนุ่มสาววัยผู้ใหญ่ ในกรณีของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงหากจะแสดงกิริยาความพึงพอใจก็อาจแสดงได้บ้าง แต่ไม่ควรกระทำในที่สาธารณะ ส่วนสถานการณ์ที่ชายหญิงนัดหมายกันน่าจะกระทำอย่างเปิดเผยในที่สาธารณะจะถูกต้องมากกว่าในที่ที่หาญ

ในปีต่อมา รัชนิกร เศรษฐ (2519 : 83) ศึกษาพฤติกรรมและทัศนคติเกี่ยวกับการมีนัดกับเพื่อนต่างเพศกับนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เคยมีนัดกับเพื่อนต่างเพศมาแล้ว โดยมีนัดครั้งแรกเริ่มเมื่ออายุ 18 ปี ระหว่างนัดไม่เคยกอดจูบกัน และนิสิตให้ความเห็นว่า การที่หนุ่มสาวมีนัดกับเพื่อนต่างเพศไม่เป็นสิ่งที่น่าอาย และเห็นว่าผู้หญิงไม่จำเป็นต้อง

จะต้องเป็นสาวพรหมจรรย์จนถึงวันแต่งงาน ซึ่งผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับ สมยศ กองสิน (2519 : 51 - 57) ที่ศึกษาเกี่ยวกับค่านิยมของนิสิต นักศึกษาในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง พบว่าร้อยละ 40.10 ของเพศชาย และร้อยละ 37.59 ของเพศหญิงที่แน่ใจว่าสนิทกันจะ ไปไหนด้วยกันโดยไม่ต้องเกรงความเข้าใจผิดของคนอื่น และส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับความรักในวัยเรียน ที่เป็ความรักเพื่อตอบสนองต่อความต้องการตามธรรมชาติ รวมทั้งไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ของชายและหญิงก่อนการสมรส

ต่อมาในปี พ.ศ.2522 ชนิษฐา โพชนกุล (2522 : 80 - 83) ศึกษาเจตคติของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ต่อพฤติกรรมทางเพศของหนุ่มสาว กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง จำนวน 492 คน เป็นชาย 276 คน หญิง 216 คน อายุระหว่าง 15 - 30 ปี พบว่านักศึกษาล้วนไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมยศ กองสิน (2519 : 51 -57) และผลการวิจัยของ ฌกพันธ์ ชนะภัย (2528 : 63 - 64) ที่ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติทางเพศของนักเรียนหญิงโรงเรียนสหศึกษา กับนักเรียนหญิงโรงเรียนสตรีในกรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 745 คน ผลการวิจัยพบว่าเจตคติทางเพศของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง และเห็นว่าการคบเพื่อนต่างเพศเป็นเรื่องธรรมดาในสังคมวัยรุ่นควรมีการมีคบเพื่อนต่างเพศ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ทำให้มีโอกาสดูจะศึกษาพฤติกรรมและความคิดเห็นต่อเพศตรงข้าม แต่ไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเช่นเดียวกัน

✓ จิรดา รัตนรังสี (2521 : 55 - 56) ศึกษาเกี่ยวกับค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศ และการเลือกคู่ครองของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในกรุงเทพ พบว่า ในการมีนัดครั้งแรกกับเพื่อนต่างเพศนั้น เพศชายและเพศหญิงเห็นว่าควรชวนเพื่อนไปเป็นกลุ่มก่อน สำหรับความคิดที่ว่าควรไปตามลำพังในการมีนัดครั้งแรกนั้น เพศชายคิดว่าควรไปมากกว่าเพศหญิง และทั้งเพศชายและเพศหญิงเห็นว่าควรมีนัดกับเพื่อนต่างเพศให้มากที่สุด เพื่อที่จะมีโอกาสเลือกคนที่ถูกใจในเรื่องเกี่ยวกับคนที่มีความรักของตนอยู่แล้ว เพศชายยังชอบที่จะมีนัดกับเพื่อนต่างเพศอื่นอีกในระดับปานกลาง สำหรับเพศหญิงมีน้อย และค่านิยมที่นิสิต นักศึกษา ประพฤติปฏิบัติต่อกัน เมื่อสนิทสนมกันถึงขั้นยอมเป็นแฟนแล้ว ผลการวิจัย พบว่าการจับมือถือแขนกับคนรัก ทั้งเพศชายและเพศหญิงเห็นว่าเป็น

เรื่องธรรมดา

ในปี พ.ศ. 2522 บุญนาค คุ่มภัย (2522 : 98) ศึกษาเปรียบเทียบความต้องการทางสังคมของวัยรุ่น ในวิทยาลัยครูอาชีวศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดนครราชสีมา พบว่า วัยรุ่นต้องการได้รับการยกย่องและนับถือจากเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ ต้องการทำความคุ้นเคยกับเพื่อนต่างเพศ ต้องการมีโอกาสนี้ที่เหมาะสมในการพบปะกับเพื่อนต่างเพศ ต้องการมีเสรีภาพในการติดต่อกับเพื่อนต่างเพศ และต้องการให้เพื่อนต่างเพศสนใจ

✓ อติรัตน์ วัฒนไพลิน (2527 : 98) ศึกษาเจตคติและพฤติกรรมทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก จำนวน 358 คน เป็นชาย 151 คน หญิง 207 คน ผลการวิจัยพบว่า นิสิตดังกล่าวมีเจตคติทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งหมายถึงนิสิตมีแนวโน้มที่จะปฏิบัติในเรื่องเพศตามบรรทัดฐานของสังคมเดิมน้อยลง นิสิตชายและนิสิตหญิงมีเจตคติทางเพศที่แตกต่างกัน นิสิตหญิงมีแนวโน้มที่จะรักษามรรทัดฐานของสังคมเดิมไว้มากกว่านิสิตชาย

พรทิพย์ วงเพชรสง่า (2528 : 37 - 38) ศึกษาถึงการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัย จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 568 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานในระดับปานกลาง ปัจจัยภูมิหลังทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน ได้แก่ เพศ และสถานภาพทางการสมรสของบิดามารดา และในปี พ.ศ. 2529 อมรรัตน์ เสวตนันท์ (2529 : 43) ศึกษาความรู้และทัศนคติ ความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5, 6 จำนวน 210 คน ผลการศึกษาวิจัยพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศปานกลาง แต่มีทัศนคติในเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน นักเรียนมีความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศในระดับมาก ส่วนนักเรียนหญิงมีความต้องการที่จะศึกษาเรื่องเพศอยู่ในระดับปานกลาง

✓ สมหมาย อำตอนกลอย (2533 : บทคัดย่อ) ศึกษาค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพิษณุโลก จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 467 คน พบว่า นักเรียนมีค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศที่อยู่ในกรอบประเพณีไทย นักเรียนชายและนักเรียน

หญิงมีค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศแตกต่างกัน และนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศแตกต่างกันด้วย

✓ จากงานวิจัยภายในประเทศสรุปได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่า การคบเพื่อนต่างเพศเป็นเรื่องปกติของสังคม แต่ผู้ปกครองบางส่วนไม่เห็นด้วย ในแง่ที่ว่ากำลังอยู่ในวัยเรียน และนักเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรส นักศึกษาบางกลุ่มเห็นด้วยและบางกลุ่มไม่เห็นด้วย

งานวิจัยในต่างประเทศ

โกลด์เซน (Goldsen. 1960 : 240) ศึกษาความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการเลือกคู่ และการสมรส โดยใช้นักศึกษาในมหาวิทยาลัย 12 แห่ง ในอเมริกาใช้เวลาศึกษานาน 12 ปี พบว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงเห็นความสำคัญของการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ เพื่อจะได้มีโอกาสรู้จักคนที่ตนจะเลือกเป็นคู่ครองได้ดียิ่งขึ้น

✓ เจอร์ซิลด์ (อมรรัตน์ เศวตนันท์. 2529 : 12 ; อ้างอิงมาจาก Jersild. 1963 : 220) ศึกษาเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของวัยรุ่นที่เป็นนักศึกษา พบว่า นักศึกษาชายมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานร้อยละ 75 ในขณะที่นักศึกษาหญิงมีเพียงร้อยละ 30 ต่อมา ปี 1975 โควิง (อมรรัตน์ เศวตนันท์. 2529 : 12 ; อ้างอิงมาจาก Cowing. 1975 : 88) ศึกษาในเรื่องเดียวกัน พบว่า นักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นเล็กน้อย เป็นร้อยละ 77 ส่วนนักศึกษาหญิงกลับมีเพิ่มอย่างเห็นได้ชัดเป็นร้อยละ 76 และจากการสุ่มตัวอย่างสำรวจทั่วประเทศของนิตยสารเพล์บอย ซิลล์แมน (อมรรัตน์ เศวตนันท์. 2529 : 12 ; อ้างอิงมาจาก Chilman. 1976 : 75 - 86) พบว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมีเพิ่มขึ้นในกลุ่มนักศึกษา โดยนักศึกษาชายเพิ่มเป็นร้อยละ 85 ขณะที่นักศึกษาหญิงมีจำนวนร้อยละ 60 - 70

✓ ในปี ค.ศ. 1970 โรเจอร์ส (อมรรัตน์ เศวตนันท์. 2529 : 13 ; อ้างอิงมาจาก Rogers. 1970 : 187 - 190) ศึกษาทัศนคติในเรื่องเพศ พบว่า นักศึกษาร้อยละ 35 เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเพื่อตอบสนองความต้องการทางร่างกาย ร้อยละ 83 เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานในกรณีคู่รัก และร้อยละ 70 เห็นด้วยกับการทดลองอยู่ร่วมกันโดยไม่ได้นแต่งงานตามประเพณี (Cohabitation) และในปีเดียวกันนี้ วัทลและดันลอป (รุจิราภา สุทธิปาน. 2531 : 20 ; อ้างอิงมาจาก Wohl and Dunlop. 1970 : 190 -

196) ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของเด็กวัยรุ่นไทย อังกฤษและอเมริกัน กลุ่มตัวอย่างนี้ประกอบด้วย นักศึกษาชายหญิงจำนวน 239 คน จากมหาวิทยาลัยโทเลโด (Toledo) ประเทศสหรัฐอเมริกา 104 คน มหาวิทยาลัยแลนแคสเตอร์ (Lancaster) ประเทศอังกฤษ 45 คน และมหาวิทยาลัยเซี่ยงไฮ้ 90 คน สรุปได้ดังนี้ นักเรียนไทยแสดงความไม่เห็นด้วยต่อการที่หญิงสาวจะเข้าไปหาผู้ชายก่อนมากกว่านักศึกษาอังกฤษและอเมริกา โดยนักศึกษาไทยวิจารณ์การกระทำของหญิงสาวว่าไม่เหมาะสม น่าอับอาย เสียชื่อเสียง ไม่มีเหตุผล และควบคุมตัวเองไม่ได้ นอกจากนี้ยังต้องการให้ความประพฤติกในเรื่องเพศถูกต้องตามหลักศีลธรรมมากกว่านักศึกษาทางตะวันตกด้วย

ในปี ค.ศ. 1971 ออฟเฟอร์ (เรญู เจริญศรี. 2525 : 23 - 24; อ้างอิงมาจาก Offer. 1971 : 40 - 48) ศึกษาพฤติกรรมการคบเพื่อนต่างเพศของวัยรุ่นในสหรัฐอเมริกา โดยติดตามศึกษาเป็นระยะยาวกับเด็กมัธยมศึกษาอายุ 14 - 21 ปี จำนวน 83 คน เป็นชาย 73 คน และหญิง 10 คน โดยเริ่มศึกษาตั้งแต่เริ่มเข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (High School) จนถึงชั้นปีที่ 3 ในมหาวิทยาลัย พบว่า ในเรื่องของการมีติดกับเพื่อนต่างเพศ เมื่อเริ่มเรียนชั้นมัธยมศึกษาได้หนึ่งปี ร้อยละ 45 ของกลุ่มตัวอย่างไม่เคยมีติด แต่การนัดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เป็นจำนวนร้อยละ 77 เมื่ออยู่ชั้นปีที่ 3 ในมหาวิทยาลัย สำหรับการร่วมประเวณีก่อนแต่งงาน กลุ่มตัวอย่างจำนวนร้อยละ 80 เห็นว่าเป็นสิ่งที่ทำได้ แต่ควรจรมัธยมศึกษาตอนปลายเสียก่อน เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 10 เคยร่วมประเวณี และเพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ 30 เมื่อเรียนในมหาวิทยาลัยปีที่ 1 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 50 เมื่อเรียนในมหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 3 ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฮอฟกินส์ (ผกาพันธ์ ชนะภัย. 2528 : 15 ; อ้างอิงมาจาก Hopkins. 1972 : 28) ได้สำรวจพฤติกรรมทางเพศของสตรีอเมริกันผิวขาวและผิวดำ จำนวน 4,611 คน พบว่า ร้อยละ 46 เคยร่วมประเวณีมาแล้วเมื่ออายุได้ 20 ปี ในจำนวน 1,000 คน มีสตรีที่ตั้งครรภ์โดยไม่ได้แต่งงาน 19.8 คน

ต่อมาในปี ค.ศ. 1973 ฮันต์ (Mc Carry. 1973 : 245 ; Citing Hunt. 1974 : Unpaged) พบว่าร้อยละ 84 ของผู้ชายยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ร้อยละ 80 ของผู้หญิงยอมรับว่า มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และร้อยละ 73 ของผู้ชาย ร้อยละ 68 ของผู้หญิงยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน 1 ใน 3 ของผู้ชาย และ 1 ใน 3 ของผู้หญิง เห็นว่า

การแลกคู่ (Mate Swopping) ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ผิด

✓ เจสเซอร์ และเจสเซอร์ (อมวรัตน์ เศวตนันท์. 2529 : 12 ; อ้างอิงมาจาก Jessor and Jessor. 1975 : 88) และซิลนิก (อมวรัตน์ เศวตนันท์. 2529 : 12 ; อ้างอิงมาจาก Zelnik. 1981 : 88) ศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานพบว่า วัยรุ่นหญิงที่มีทัศนคติที่ต่อเพศศึกษา มีความสำเร็จในการศึกษา และมาจากครอบครัวที่มีเศรษฐกิจ ฐานะดี มักมีจุดมุ่งหมายในการดำเนินชีวิตและแนวโน้มในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานต่ำ

✓ จากงานวิจัยในต่างประเทศ สรุปได้ว่า นักเรียนและนักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าการคบเพื่อนต่างเพศเป็นเรื่องธรรมดาโดยเฉพาะในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ และแนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานจะเพิ่มขึ้นเมื่ออยู่ในชั้นเรียนที่สูงขึ้น โดยเฉพาะเมื่ออยู่ในระดับมหาวิทยาลัย

จากเอกสารและงานวิจัย ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น สรุปได้ว่า การคบเพื่อนต่างเพศของเด็กวัยรุ่น ถ้าเด็กเหล่านั้นสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องตามบรรทัดฐานของสังคมที่กำหนดมา ย่อมจะมีผลดีต่อตนเอง แต่ถ้าไม่สามารถปฏิบัติได้ถูกต้องเหมาะสมแล้ว ย่อมก่อให้เกิดปัญหาทั้งต่อตนเองและสังคมต่อไปได้ นอกจากนี้ยังพบว่า การคบเพื่อนต่างเพศของเด็กวัยรุ่นทางสังคมตะวันตกนั้น เด็กจะรู้สึกเสรีในการคบเพื่อนต่างเพศมากกว่าในสังคมไทย และแนวโน้มที่เด็กวัยรุ่นในสังคมไทยจะปฏิบัติตนในเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ ตามบรรทัดฐานทางสังคมเริ่มลดลง

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ และการคบเพื่อนต่างเพศ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพศและการคบเพื่อนต่างเพศ

✓ สุชา จันทน์เอม (2528 : 45) กล่าวว่า ทัศนคติและการอบรมในเรื่องเพศของสังคมไทย โดยเฉพาะสังคมไทยในอดีตจะเข้มงวดกับเพศหญิงมาก มีกฎเกณฑ์และระเบียบเคร่งครัด หญิงต้องมีขอบเขตของพฤติกรรมที่ยึดถือกันว่าดี สอดคล้องและถูกต้องตามสายตาของสังคม วรรณคดี สุภาษิต หรือนวนิยายที่ประพันธ์ขึ้นจะสะท้อนให้เห็นแนวความคิด และอุดมคติที่สังคมไทยยึดถือ ดังเช่น สุนทรภู่ (2529 : 627) กวีเอกของไทยได้ประพันธ์ไว้ว่า...

“อย่าคบพวกหญิงพาลสันดานชั่ว ที่แต่งตัวไว้จรีตจนผิดกระสวน
 สุริย์น่ายบ้ายคล้อยเที่ยวลอยนวล เป็นเชิงชวนพวกเจ้าชู้เขารู้กล
 พอรุ่งเช้าเฝ้าแต่มองส่องกระจก ให้เวียนวาทวิวันละพันหน
 แต่การงานแล้วซักร้านเป็นกังวล แต่งแต่ตนมิได้วันสักเวลา...”

...บทประพันธ์ดังกล่าว แสดงว่าต้องการให้ลูกผู้หญิง อยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือน ทำงาน บ้านไม่แต่งตัวเก๋งาม หรือเที่ยวนอกบ้านตามลำพัง หญิงที่ดีต้องปฏิบัติตามกรอบประเพณี หญิงไทย จึงถูกอบรมอย่างเข้มงวด เกี่ยวกับการติดต่อกับเพศตรงข้าม (สุชา จันทน์เอม. 2528 : 45) และจิราภรณ์ สุทธิสาณฑ์ (2529 : 81) กล่าวถึงค่านิยมในการอบรมเลี้ยงดูเด็กหญิงในสังคม ไทยว่า มักจะอบรมเลี้ยงดู เพศหญิงให้มีกริยามารยาทที่เรียบร้อย มีความประพฤติดี ต้องอยู่ใน ขนบธรรมเนียมประเพณีมากกว่าเด็กชาย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้การอบรมเลี้ยงดูเด็กชายไม่เคร่งครัด มากนัก ฉะนั้นเด็กชายจึงมีความรู้สึกเสรีในการคบเพื่อนต่างเพศมากกว่าเด็กหญิง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ และการคบเพื่อนต่างเพศ

บุปผา สัมมาบรรพ์ (2527 : 29) ศึกษาค่านิยมของนิสิตมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ ระหว่างชายหญิง พบว่า ค่านิยมของความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงของนิสิตชาย แตกต่างจากนิสิต หญิง โดยที่นิสิตชายต้องการอิสระและไม่ผูกพันกับประเพณีต่าง ๆ นิสิตชายคาดหวังว่าความสัมพันธ์ ระหว่างชายและหญิงนั้น หญิงควรประพฤติตนอยู่ในกรอบประเพณีมากกว่าชาย

จิระ จิงเจริญศิลป์ (2523 : 43 - 53) ศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมในการคบเพื่อนต่าง เพศของเด็กวัยรุ่นในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย พบว่า เด็กวัยรุ่นชายมีความรู้สึกเสรีในการปฏิบัติ ตน ในการคบเพื่อนต่างเพศมากกว่าเด็กวัยรุ่นหญิง

จริยา พงศ์วิวัฒน์ (2526 : 34 - 36) ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ เจตคติ และความ ต้องการของนักเรียนชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในเรื่องเกี่ยวกับเพศศึกษาพบว่านักศึกษา มีทัศนคติที่ดีต่อการคบเพื่อนต่างเพศ การเลือกคู่ครอง การอยู่เป็นโสด และการแต่งงาน แต่ก็ยัง อยู่ภายใต้ค่านิยมมาตรฐานสองชั้น (Double Standard) ซึ่งเป็นความไม่เสมอภาคทางสังคม ในการคาดหวังพฤติกรรมของแต่ละเพศแตกต่างกัน คือ เพศชายสามารถมีพฤติกรรมทางเพศได้ โดยเสรี และได้รับการยกย่อง ในขณะที่พฤติกรรมทางเพศของ เพศหญิงจะอยู่ภายใต้เงื่อนไขของ

การแต่งงานและจารีตประเพณี

✓ อรุณ ปาละโค (2527 : 67 ; บทคัดย่อ) ศึกษาเจตคติในเรื่องเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ม.5) ในจังหวัดขอนแก่นและมหาสารคาม พบว่า นักเรียนดังกล่าวมีเจตคติในเรื่องเพศปานกลาง ซึ่งหมายความว่านักเรียนมีแนวโน้มที่จะปฏิบัติตนในเรื่องเพศตามปทัสฐานของสังคมเดิมๆ นักเรียนหญิงมีเจตคติเชิงนิรนามในเรื่องเพศมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งหมายถึงว่านักเรียนหญิงมีเจตคติในเรื่องเพศที่สอดคล้องกับสังคมมากกว่านักเรียนชาย

✓ จากเอกสารและงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า เพศเป็นองค์ประกอบที่มีความเกี่ยวข้องกับการคบเพื่อนต่างเพศ โดยพบว่าเด็กชายจะมีความรู้สึกเสรีในการคบเพื่อนต่างเพศและมีพฤติกรรมทางเพศมากกว่าเด็กหญิง ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงคาดว่า เพศน่าจะเป็นตัวแปรตัวหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดสมุทรสงคราม

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพภาพสมรสของบิดามารดา และการคบเพื่อนต่างเพศ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสภาพภาพสมรสของบิดามารดา และการคบเพื่อนต่างเพศ

จรรยา สุวรรณทัต (2510 : 19) กล่าวว่า ผลอันเกิดจากการหย่าร้างในครอบครัวจะกระทบกระเทือนต่อทัศนคติ การมองดูโลกและชีวิตของเด็กเป็นอย่างมากเด็กที่ประสบปัญหาจากการหย่าร้างของบิดามารดา มักมีปัญหามากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกันอย่างปกติสุข และจรุง ไชยสมคุณ (2526 : 57 - 58) กล่าวถึงปัญหาวัยรุ่นในปัจจุบันที่ประพัตติผิดต่าง ๆ เป็นจำนวนมากที่ถูกจับกุมในขณะที่ยังอยู่ในเครื่องแบบของนักเรียน นักศึกษาที่พบตามแหล่งอบายมุข สถานที่เร่ร่อน บันเทิงต่าง ๆ เหตุจูงใจให้เด็กแสดงออกและประพฤติตนเช่นนั้นส่วนหนึ่งเกิดจากสภาพครอบครัว โดยเฉพาะครอบครัวที่พ่อแม่แยกกันอยู่ หรืออยู่ในสภาพหย่าร้าง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพสมรสของบิดามารดา และการคบเพื่อนต่างเพศ

โคลแมน (อมรรัตน์ เศวตนันท์. 2529 : 14 ; อ้างอิงมาจาก Coleman. 1980 : 24) ศึกษาเกี่ยวกับวัยรุ่นชายที่มาจากครอบครัวที่ขาดพ่อมักจะประสบปัญหาในเรื่องบทบาททางเพศของตน บางครอบครัวก็ให้ความรู้ และทัศนคติที่ค่อนข้างลบลงในเรื่องเพศแก่วัยรุ่นอีกด้วย

วอลเลิร์สไธน์ และ เคลลี (อมรรัตน์ เศวตนันท์. 2529 : 14 ; อ้างอิงมาจาก Wallerstein and Kelly. 1980 : 23) ศึกษาพบว่าวัยรุ่นหญิงที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง มักจะประสบปัญหาในการคบเพื่อนชาย

ฟอกซ์ (อมรรัตน์ เศวตนันท์. 2529 : 14 ; อ้างอิงมาจาก Fox. 1981 : 92) และซิลนิก (อมรรัตน์ เศวตนันท์. 2529 : 13 ; อ้างอิงมาจาก Zelnik. 1981 : 92) ศึกษาความสัมพันธ์ภายในครอบครัว พบว่าวัยรุ่นหญิงที่มาจากครอบครัวที่พ่อแม่แตกแยกหรือหย่าร้าง จะมีแนวโน้มในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานสูง

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า สภาพภาพสมรสของบิดามารดามีอิทธิพลพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กวัยรุ่นมาก โดยเฉพาะในด้านการคบเพื่อนต่างเพศ ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่าสภาพภาพสมรสของบิดามารดาจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดสมุทรสงคราม

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดู และการคบเพื่อนต่างเพศ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดู และการคบเพื่อนต่างเพศ

สุชา จันทน์เอม (2528 : 48) ได้กล่าวถึงครอบครัวกับการอบรมเลี้ยงดูต่อการคบเพื่อนต่างเพศของเด็กวัยรุ่นไว้ว่า เด็กที่เกิดจากพ่อแม่ซึ่งเป็นคนชั้นต่ำจะมีการควบคุมเด็กในด้านการคบเพื่อนต่างเพศน้อยที่สุด เด็กเหล่านี้จะมีเสรีภาพมาก เพราะพ่อแม่มักปล่อยลูกให้เป็นอิสระ เด็กเหล่านี้จะมีปัญหาทางด้านความสัมพันธ์ทางเพศมาก และมักจะเป็นปัญหาของสังคม

ส่วนในครอบครัวที่พยายามเข้มงวดกวดขันกับเด็กไม่ให้ติดต่อกับเพศตรงข้ามให้สนิทสนมให้ถือเป็นเรื่องที่ไม่เลอะอาย วัยรุ่นจึงกลายเป็นคนเก็บกด ไม่สามารถแสดงออกตามใจปรารถนา เมื่อได้โอกาสทางการควบคุม ก็จะปล่อยกายใจโดยปราศจากการยับยั้ง บางคนมีปมด้อยว่าตน

ไม่มีเส้นที่ ยากจน การติดต่อกับเพื่อนต่างเพศมักถูกรังเกียจ หรือไม่มีโอกาสติดต่อกัน มองเห็นตน ไร้ค่า ไม่กล้าติดต่อกับเพื่อนต่างเพศอย่างเปิดเผย ถ้าเป็นชายเมื่ออยู่ในที่สังัดลับตาคน อาจก่อคดี ความผิดทางเพศได้ง่าย และถ้าเป็นหญิงก็แสวงหาโอกาสในการคบเพื่อนชาย ซึ่งสุกก่อนห่ม หรือ อาจปรับตัวเข้าสังคมกับเพื่อนต่างเพศไม่ได้ (ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม. 2527 : 138 - 147 และวันเพ็ญ นฤประกอบ. 2520 : 66)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดู และการคบเพื่อนต่างเพศ

สมหมาย อ่ำดอนกลอย (2533 : บทคัดย่อ) ศึกษาค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดพิษณุโลก พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล แบบเข้มงวดกวดขัน แบบปล่อยปละละเลย มีค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศแตกต่างกันด้วย

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดามีผลต่อการคบเพื่อนต่างเพศของเด็กวัยรุ่น ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่า การอบรมเลี้ยงดูน่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดสมุทรสงคราม

จากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาทั้งหมด จะเห็นได้ว่าการคบเพื่อนต่างเพศของเด็กวัยรุ่น โดยเฉพาะเด็กวัยรุ่นที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน หรืออยู่ในสภาพของเด็กนักเรียน ถ้าเด็ก เหล่านี้ปฏิบัติไม่ถูกต้องเหมาะสมก็ย่อมจะเกิดปัญหา และเป็นผลเสียต่อตัวนักเรียนและสังคมต่อไป ดังนั้นปัญหาในการคบเพื่อนต่างเพศ จึงเป็นปัญหาที่ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรเห็นความสำคัญ ร่วมมือกันในการป้องกันปัญหา ตลอดจนปลูกฝังทัศนคติที่ถูกต้องเหมาะสม โดยไม่ให้เยาวชนเหล่านี้ ได้รับอิทธิพลจากสังคมตะวันตกมากเกินไป จากการศึกษาค้นคว้า พบว่า ทัศนคตินั้น หมายถึง ความคิด ความรู้สึกของตนเองในทางที่ชอบ ไม่ชอบ รักเกลียด ฯลฯ ในทำนองเดียวกัน ถ้านักเรียนมีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศในทางบวก ย่อมหมายถึง การที่นักเรียนยังมีแนวโน้มในลักษณะที่ยังยึดถือบรรทัดฐานเดิมของวัฒนธรรมประเพณีไทย ซึ่งยังเป็นที่ ยอมรับและเหมาะสมกับสภาพสังคมไทยอยู่ แต่ถ้านักเรียนมีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศในทางลบย่อมหมายถึง การที่นักเรียนมีแนวโน้มในลักษณะไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วยกับบรรทัดฐานเดิมของวัฒนธรรมประเพณีไทย

4. ในการศึกษาทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม ผู้วิจัยจึงคาดว่าตัวแปรด้านเพศ สถานภาพสมรส และลักษณะการอบรมเลี้ยงดู จะมีส่วนเกี่ยวข้องที่ทำให้ทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปรด้านเพศ สถานภาพสมรสของบิดามารดา และลักษณะการอบรมเลี้ยงดู มาเป็นตัวแปรอิสระในการศึกษาครั้งนี้

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษานี้ ได้แบ่งวิธีดำเนินการออกเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2534 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 6 โรงเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 1,536 คน เป็นนักเรียนชาย 615 คน และนักเรียนหญิง 921 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2534 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 6 โรงเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 497 คน เป็นนักเรียนชาย 229 คน นักเรียนหญิง 268 คน กลุ่มตัวอย่างนี้ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

การเลือกกลุ่มตัวอย่างมีขั้นตอนดังนี้

1. ในจังหวัดสมุทรสงคราม มีโรงเรียนที่เปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวนทั้งหมด 6 โรงเรียน ผู้วิจัยได้เลือกทุกโรงเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยใช้โรงเรียนและชั้นเรียนเป็นชั้น (Strata) ในการสุ่ม โดยสุ่มมาชั้นเรียนละ 1 ห้องของทุกโรงเรียน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างมาทั้งหมด 497 คน เป็นนักเรียนชาย 229 คน นักเรียนหญิง 268 คน

ตาราง 1 แสดงจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน	ม.4		ม.5		ม.6		รวมกลุ่มตัวอย่าง		
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	รวม
1. ศรีราชาสมุทร	17	17	18	17	17	13	52	47	99
2. ถาวารามกุล	14	20	16	19	11	26	41	65	106
3. ท้ายหาด	8	11	13	11	17	14	38	36	74
4. อัมพวันวิทยาลัย	16	24	13	13	19	19	48	56	104
5. สกลวิสุทธิ	12	18	2	9	14	10	28	37	65
6. เมธีขุณหวันวิทยาลัย	9	8	9	7	4	12	22	27	49
รวม	76	98	71	76	82	94	229	268	497

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ใช้แบบสอบถาม 2 ฉบับ ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา
2. แบบสอบถามทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียน

1. แบบสอบถามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา

แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศของนักเรียน สถานภาพ

สมรสของบิดามารดา

ตัวอย่างแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงใน () ตามความเป็นจริง

1. เพศ
 - () ชาย
 - () หญิง
2. สถานภาพสมรสของบิดามารดา
 - () บิดามารดาอยู่ร่วมกัน
 - () บิดามารดาหย่าร้าง หรือแยกกันอยู่

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา

แบบสอบถามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูนี้ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงขึ้น โดยอาศัยข้อมูลจากแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2531 : 213 - 215) ศึกษาเรื่อง การศึกษาค่านิยมในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 และอุบลรัตน์ โพธิโกสม (2523 : 65 - 67) (ซึ่งศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูและความซื่อสัตย์ของเด็กไทย) แบบสอบถามฉบับนี้ได้จำแนกการอบรมเลี้ยงดู เป็น 3 ลักษณะ คือการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลมาก การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมาก และการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันมาก ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ บ่อยครั้งที่สุด บ่อยครั้ง ปานกลาง น้อยครั้ง น้อยครั้งที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือที่ตรงกับความเป็นจริงที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียนมากที่สุด

	ข้อความ	บ่อยครั้ง ที่สุด	บ่อยครั้ง	ปานกลาง	น้อยครั้ง	น้อยครั้ง ที่สุด
	<u>การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล</u>					
(0)	พ่อแม่ให้เลิกคบกับเพื่อนต่างเพศ อย่างไม่มีเหตุผล.....					
(00)	เมื่อข้าพเจ้าทำของหาย พ่อแม่ ถามสาเหตุจากข้าพเจ้าก่อน...					
	<u>การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน</u>					
(0)	เมื่อข้าพเจ้าไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ของพ่อแม่ ข้าพเจ้าถูกทำโทษ..					
(00)	ข้าพเจ้าต้องทำตามคำสั่งของ พ่อแม่ตลอดเวลา.....					
	<u>การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย</u>					
(0)	พ่อแม่ไม่สนใจเรื่องการคบเพื่อน ต่างเพศของข้าพเจ้าเลย.....					
(00)	ข้าพเจ้าไม่ค่อยได้รับความ ช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ จาก พ่อแม่.....					

วิธีการให้คะแนน

ข้อความทางบวก

บ่อยครั้งที่สุด	ให้	5	คะแนน
บ่อยครั้ง	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อยครั้ง	ให้	2	คะแนน
น้อยครั้งที่สุด	ให้	1	คะแนน

ข้อความทางลบ

บ่อยครั้งที่สุด	ให้	1	คะแนน
บ่อยครั้ง	ให้	2	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อยครั้ง	ให้	4	คะแนน
น้อยครั้งที่สุด	ให้	5	คะแนน

2. แบบสอบถามทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียน

แบบสอบถามทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศนี้ มีลักษณะเป็นข้อความที่เกี่ยวกับความรู้สึกต่อการคบเพื่อนต่างเพศ 4 ด้าน คือ การคบหาสมาคมกันในฐานะเพื่อน การมีนัด การปฏิบัติตนเมื่อสนิทสนมถึงขั้นเป็นคู่รัก และการมีสัมพันธ์ทางเพศ แบบสอบถามนี้ใช้มาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีลำดับการสร้างดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ
2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคบเพื่อนต่างเพศ
3. นำข้อมูลที่ได้ในข้อ 1, 2 มากำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ และสร้างแบบสอบถามตามคำนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำไปหาคุณภาพต่อไป

ตัวอย่างแบบสอบถามทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อ แล้วพิจารณาว่านักเรียนมีความรู้สึก เกี่ยวกับข้อความนั้นเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียน เพียงช่องเดียวในแต่ละข้อ

	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
(0)	(ข้อความทางบวก) นักเรียนชายหญิงหยอกล้อกันได้ แต่ไม่ควรถึงขั้นจับมือชนกัน					
(00)	(ข้อความทางลบ) การทำงานไม่เคยมีนัดกับเพื่อน ต่างเพศเป็นเรื่องล้าสมัย					

วิธีการให้คะแนน

ข้อความทางบวก

เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน

เห็นด้วย ให้ 4 คะแนน

ไม่แน่ใจ ให้ 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย ให้ 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน

ข้อความทางลบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน
เห็นด้วย	ให้ 2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้ 4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน

การหาคุณภาพของแบบสอบถาม

1. การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ นำแบบสอบถาม แบบสอบถามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา และแบบสอบถามทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียน ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน คือ ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ทาลิตะพันธุ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ บังอร แสนนันทน์ เป็นผู้พิจารณาว่าข้อคำถามที่สร้างและปรับปรุงขึ้นนั้นตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะหรือไม่ แล้วจึงนำมาปรับปรุงแก้ไข

2. การหาค่าอำนาจจำแนก นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนศรีรัตนสุทร ที่ไม่ใช่ นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน ตรวจแบบสอบถามโดยให้คะแนนตามเกณฑ์ รวมคะแนนแต่ละคนแล้วเรียงคะแนนจากสูงไปหาต่ำ โดยใช้เทคนิค 25 % นำค่าเฉลี่ยรายข้อของแต่ละกลุ่มมาทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย โดยใช้ t-test และเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ดังมีรายละเอียดดังนี้

2.1 แบบสอบถามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา ได้ข้อสอบที่ใช้ได้จำนวน 30 ข้อ โดยมีค่า t ระหว่าง 1.75 ถึง 8.41

2.2 แบบสอบถามทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียน ได้ข้อสอบที่ใช้ได้จำนวน 57 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.61 ถึง 12.06

(รายละเอียดแสดงไว้ในภาคผนวก)

3. การหาค่าความเชื่อมั่น นำแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา และแบบสอบถามทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียน ที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2 มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค มีรายละเอียดดังนี้

3.1 แบบสอบถามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .74

3.2 แบบสอบถามทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยจะดำเนินการดังนี้

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยไปยัง โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหาร ในกรณีเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยทำการชี้แจงและให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม

3. ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 497 ฉบับ คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์ นำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ แล้วนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศ ระหว่างนักเรียนที่มีเพศ และสถานภาพสมรสของบิดามารดาต่างกัน โดยใช้ Z-test
3. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way

Analysis of Variance) และทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe' test

ในที่นี้ผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส - เอกซ์ (Statistical Package for Social Sciences Version-X หรือ SPSS-X)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าคะแนนเฉลี่ย โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531

: 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา

สายยศ. 2531 : 64)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

2.1 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้สูตร (ลิวน สายยศ

และอังคณา สายยศ. 2524 : 187)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละข้อของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ
	$\bar{X}_H$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนในกลุ่มสูง
	$\bar{X}_L$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนในกลุ่มต่ำ
	S_H^2	แทน	ความแปรปรวนของการกระจายของคะแนนในกลุ่มสูง
	S_L^2	แทน	ความแปรปรวนของการกระจายของคะแนนในกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน	จำนวนคนที่เลือกมาจากกลุ่มคะแนนสูง
	n_L	แทน	จำนวนคนที่เลือกมาจากกลุ่มคะแนนต่ำ

2.2 การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สูตร α - Coefficient (ลิวน สายยศ

และอังคณา สายยศ. 2531 : 170 - 171)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวม

3. สถิติวิเคราะห์สมมติฐาน มีดังต่อไปนี้

3.1 ใช้สถิติ Z - test เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2,3 โดยใช้สูตร

(ชาตวิทย์ เทียนบุญประเสริฐ. 2530 : 156)

$$Z = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	$\bar{X}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	$\bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1
	S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 2
	n_1	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	n_2	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ 2

3.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อ 4 โดยสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 95)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F คือ ค่าการแจกแจงของ F

MS_b คือ ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_w คือ ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

3.3 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ เมื่อค่า F มีค่านัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้วิธี Scheffe's test โดยสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 11)

$$S = \sqrt{(k-1) F(\alpha; df_1, df_2)} \sqrt{MS_E \left[\sum_{j=1}^k \frac{(c_j)^2}{n_j} \right]}$$

เมื่อ S แทน ค่าวิกฤตของ Scheffe'

k แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่นำมาเปรียบเทียบกัน

$F(\alpha; df_1, df_2)$ แทน การเปิดค่า F ในตารางการแจกแจงค่า F ที่ α มีค่า .01

MS_E แทน ค่าความคลาดเคลื่อนของความแปรปรวนในตารางวิเคราะห์ความแปรปรวน

c_j แทน สัมประสิทธิ์ Contrast

n_j แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวน
S.D.	แทน	ส่วนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Z	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา Z-distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา F-distribution
SS.	แทน	ค่า Sum of Squares
MS.	แทน	Mean of Squares
df.	แทน	Degree of Freedom
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 แสดงคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในแต่ละด้าน คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยส่วนรวม ของทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในแต่ละด้าน คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยส่วนรวม ของทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ตามตัวแปรดังนี้

- 2.1 เปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง
- 2.2 เปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่มีสถานภาพสมรสของบิดามารดาแตกต่างกัน
- 2.3 เปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1

ก. ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามเพศ สถานภาพสมรสของบิดามารดา และลักษณะการอบรมเลี้ยงดู

ตัวแปร		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	229	46.1
	หญิง	268	53.9
สถานภาพสมรสของบิดามารดา	อยู่ร่วมกัน	422	84.9
	หย่าร้าง หรือแยกกันอยู่	75	15.1
ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา	แบบมีเหตุผลมาก	68	13.3
	แบบเข้มงวดกวดขันมาก	77	15.5
	แบบปล่อยปละละเลยมาก	32	9.1

จากตาราง 2 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีจำนวนนักเรียนชายใกล้เคียงกับนักเรียนหญิง สถานภาพสมรสของบิดามารดา ส่วนใหญ่อยู่ร่วมกัน และบิดามารดาของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างให้การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันมากและแบบมีเหตุผลมาก สูงกว่าแบบปล่อยปละละเลยมาก

ข. คะแนนเฉลี่ยในแต่ละด้าน และคะแนนเฉลี่ยโดยส่วนรวมของทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้ (บุญเหลือ บุปผามาลา. 2531 : 58; อ้างอิงมาจาก Best. 1970 : 189)

1. ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 1.49 หมายถึง นักเรียนมีทัศนคติในทางลบมากต่อการคบเพื่อนต่างเพศ
2. ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50 - 2.49 หมายถึง นักเรียนมีทัศนคติในทางลบต่อการคบเพื่อนต่างเพศ
3. ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 - 3.49 หมายถึง นักเรียนมีทัศนคติในระดับปานกลางต่อการคบเพื่อนต่างเพศ
4. ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 - 4.49 หมายถึง นักเรียนมีทัศนคติในทางบวกต่อการคบเพื่อนต่างเพศ
5. ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50 - 5.00 หมายถึง นักเรียนมีทัศนคติในทางบวกมากต่อการคบเพื่อนต่างเพศ

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียน

ทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศ	$\bar{X}$	S.D.
1. การคบหาสมาคมกันในฐานะเพื่อน	3.43	.74
2. การมีน้ำใจ	3.55	.76
3. การปฏิบัติตนเมื่อสนิทสนมกันเป็นคู่รัก	3.50	.74
4. การมีความสัมพันธ์ทางเพศ	3.97	.77
รวม	3.63	.68

จากตาราง 3 แสดงว่านักเรียนมีทัศนคติในทางบวกต่อการคบเพื่อนต่างเพศ ด้านการมีความสัมพันธ์ทางเพศสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านการมีน้ำใจ ด้านการปฏิบัติเมื่อสนิทสนมกันเป็นคู่รัก และการคบหาสมาคมกันในฐานะเพื่อน ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยส่วนรวม พบว่านักเรียนมีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศในทางบวก

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยในแต่ละด้าน และคะแนนเฉลี่ยโดยส่วนรวม
ของทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียน ตามตัวแปรดังนี้

ตาราง 4 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศระหว่างนักเรียนชายกับ
นักเรียนหญิง

ทัศนคติ	หญิง		ชาย		Z
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การคบหาสมาคมกันในฐานะเพื่อน	3.7530	.614	3.0415	.697	11.98**
2. การมีนัด	3.9526	.535	3.0738	.714	15.32**
3. การปฏิบัติตนเมื่อสนทนากับเพื่อนเป็นคู่รัก	3.8650	.539	3.0734	.707	13.85**
4. การมีความสัมพันธ์ทางเพศ	4.3521	.487	3.5207	.791	13.82**
รวม	3.9974	.435	3.1934	.651	15.91**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 แสดงว่า นักเรียนหญิงมีทัศนคติในทางบวกต่อการคบเพื่อนต่างเพศ
โดยส่วนรวมในทุกด้าน สูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 5 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนที่มีสถานภาพ
สมรสแตกต่างกัน

ทัศนคติ	บิดามารดา อยู่ร่วมกัน		บิดามารดา หย่าร้าง		Z
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การคบหาสมาคมกันในฐานะเพื่อน	3.4301	.732	3.3973	.809	.35
2. การมีนัด	3.5538	.737	3.5133	.892	.42
3. การปฏิบัติตนเมื่อสนิทสนมขึ้นเป็นคู่รัก	3.5056	.724	3.4698	.807	.93
4. การมีความสัมพันธ์ทางเพศ	3.9757	.752	3.9317	.849	.46
รวม	3.6328	.661	3.5944	.762	.45

จากตาราง 5 แสดงว่านักเรียนที่บิดามารดามีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการ
คบเพื่อนต่างเพศไม่แตกต่างกัน โดยมีทัศนคติในทางบวกต่อการคบเพื่อนต่างเพศใกล้เคียงกันทั้งสอง
กลุ่ม

ตาราง 6 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศ ด้านการคบหาสมาคมกันในฐานะเพื่อน ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	8.5912	2	4.2956	7.6917**
ภายในกลุ่ม	99.9666	179	.5585	
รวม	108.5579	181		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศ ด้านการคบหาสมาคมกันในฐานะเพื่อนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อต้องการทราบว่า วิธีการอบรมเลี้ยงดูวิธีใดที่ทำให้นักเรียนมีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศด้านการคบหาสมาคมกันในฐานะเพื่อนแตกต่างกัน จึงทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe' ซึ่งแสดงผลการทดสอบดังในตาราง 7

ตาราง 7 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ของทัศนคติต่อการคบเพื่อน
ต่างเพศด้านการคบหาสมาคมกัน ในฐานะเพื่อน ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ต่างกัน

ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู	$\bar{X}$	ปล่อยปละละเลย	มีเหตุผล	เข้มงวดกวดขัน
		3.2176	3.4125	3.7620
แบบปล่อยปละละเลย	3.2176	-	0.1949	0.5444**
แบบมีเหตุผล	3.4125	-	-	0.3495*
แบบเข้มงวดกวดขัน	3.7620	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันมาก มีทัศนคติ
ในทางบวก ต่อการคบเพื่อนต่างเพศด้านการคบหาสมาคมกัน ในฐานะเพื่อนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับ
การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสูงกว่า
นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 8 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศ
ด้านการมีนัด ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	9.2254	2	4.6127	8.0124**
ภายในกลุ่ม	103.0491	179	.5757	
รวม	112.2745	181		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีนัด
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อต้องการทราบว่า วิธีการอบรมเลี้ยงดูวิธีใดทำให้นักเรียนมีทัศนคติต่อการมีนัดแตกต่าง
กัน จึงทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe' ซึ่งแสดงผลการทดสอบดังในตาราง 9

ตาราง 9 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ของทัศนคติต่อการคบเพื่อน
ต่างเพศด้านการมีนัด ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ต่างกัน

ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู	$\bar{X}$	ปล่อยปละละเลย	มีเหตุผล	เข้มงวดกวดขัน
		3.2603	3.7172	3.7360
แบบปล่อยปละละเลย	3.2603	-	0.4569**	0.4757**
แบบมีเหตุผล	3.7172	-	-	0.0188*
แบบเข้มงวดกวดขัน	3.7360	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลมาก และนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันมาก มีทัศนคติในทางบวกต่อการคบเพื่อนต่างเพศด้านการมีนัดสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 10 วิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศ ด้านการปฏิบัติตนเมื่อสนิทสนมขึ้นเป็นคู่รัก ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4.3067	2	2.1533	4.2395*
ภายในกลุ่ม	90.9186	179	.5079	
รวม	95.2252	181		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศด้านการปฏิบัติตนเมื่อสนิทสนมขึ้นเป็นคู่รัก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อต้องการทราบว่า วิธีการอบรมเลี้ยงดูวิธีใดทำให้นักเรียนมีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศด้านการปฏิบัติตนเมื่อสนิทสนมขึ้นเป็นคู่รัก แตกต่างกัน จึงทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe' ซึ่งแสดงผลการทดสอบดังในตาราง 11

ตาราง 11 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ของทัศนคติต่อการคบเพื่อน
ต่างเพศด้านการปฏิบัติตนเมื่อสนิทสนมขึ้นเป็นคู่รัก ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ต่างกัน

ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู	$\bar{X}$	ปล่อยปละละเลย 3.3592	มีเหตุผล 3.5804	เข้มงวดกวดขัน 3.7390
แบบปล่อยปละละเลย	3.3592	-	0.2212	0.3798*
แบบมีเหตุผล	3.5804	-	-	0.1586
แบบเข้มงวดกวดขัน	3.7390	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันมาก มีทัศนคติในทางบวกต่อการคบเพื่อนต่างเพศด้านการปฏิบัติตนเมื่อสนิทสนมขึ้นเป็นคู่รัก สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12 วิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศ ด้านการ
มีความสัมพันธ์ทางเพศ ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	6.6277	2	3.3139	5.5025**
ภายในกลุ่ม	107.8032	179	.6023	
รวม	114.4309	181		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 12 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีทัศนคติต่อการคบ
เพื่อนต่างเพศด้านการมีความสัมพันธ์ทางเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อต้องการทราบว่า วิธีการอบรมเลี้ยงดูวิธีใดทำให้นักเรียนมีทัศนคติต่อการคบเพื่อน
ต่างเพศด้านการมีความสัมพันธ์ทางเพศต่างกัน จึงทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'
ซึ่งแสดงผลการทดสอบดังในตาราง 13

ตาราง 13 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ของทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศด้านการมีความสัมพันธ์ทางเพศ ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ต่างกัน

ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู	$\bar{X}$	ปล่อยปละละเลย	มีเหตุผล	เข้มงวดกวดขัน
		3.7813	4.0830	4.2438
แบบปล่อยปละละเลย	3.7813	-	0.3017	0.4617**
แบบมีเหตุผล	4.0830	-	-	0.16
แบบเข้มงวดกวดขัน	4.2438	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 13 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันมาก มีทัศนคติในทางบวกต่อการคบเพื่อนต่างเพศด้านการมีความสัมพันธ์ทางเพศ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 14 วิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศรวมทุกด้าน
ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	6.1403	2	3.0701	6.7709**
ภายในกลุ่ม	81.1646	179	.4534	
รวม	87.3048	181		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 14 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อต้องการทราบว่า วิธีการอบรมเลี้ยงดูวิธีใดทำให้นักเรียนมีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศรวมทุกด้านแตกต่างกัน จึงทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe' ซึ่งแสดงผลการทดสอบดังในตาราง 15

ตาราง 15 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ของทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศรวมทุกด้าน ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ต่างกัน

ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู	$\bar{X}$	ปล่อยปละละเลย	มีเหตุผล	เข้มงวดกวดขัน
		3.4355	3.7160	3.8842
แบบปล่อยปละละเลย	3.4355	-	0.2805	0.4487**
แบบมีเหตุผล	3.7160	-	-	0.1682
แบบเข้มงวดกวดขัน	3.8842	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 15 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันมาก มีทัศนคติในทางบวกต่อการคบเพื่อนต่างเพศรวมทุกด้าน สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันมาก และแบบมีเหตุผลมาก มีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศรวมทุกด้านอยู่ในทางบวก และนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมาก มีทัศนคติรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศไปในทางที่ยึดถือบรรทัดฐานเดิมของวัฒนธรรม และประเพณีในสังคมไทยมากน้อยเพียงใด
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามเพศของนักเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามสภาพภาพสมรสของบิดามารดา ได้แก่ บิดามารดาอยู่ร่วมกัน และบิดามารดาหย่าร้าง
4. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลมาก แบบเข้มงวดกวดขันมาก และแบบปล่อยปละละเลยมาก

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม ปีการศึกษา 2534 จำนวน 6 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 1,536 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม

ปีการศึกษา 2534 จำนวน 6 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 497 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้โรงเรียนและชั้นเรียนเป็น Strata

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า แบ่งออกเป็น 2 ชุด

3.1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว และลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา

แบบสอบถามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 อันดับ จำนวน 30 ข้อ แบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลมาก 10 ข้อ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันมาก 10 ข้อ การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมาก 10 ข้อ แบบสอบถามนี้ผู้วิจัยได้ปรับปรุงขึ้นโดยอาศัยข้อมูลจากแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2531 : 213-215) และอุบลรัตน์ โพธิ์โกสุม (2523 : 65-67) แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่น ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .74

3.2 แบบวัดทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 อันดับ จำนวน 57 ข้อ แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการคบหาสมาคมกันในฐานะเพื่อน 10 ข้อ ด้านการมีนัด 10 ข้อ ด้านการปฏิบัติตนเมื่อสนิทสนมกันเป็นคู่รัก 21 ข้อ และด้านการมีความสัมพันธ์ทางเพศ 16 ข้อ แบบสอบถามนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่น ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ตรวจสอบคะแนนจากแบบสอบถาม นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ คำนวณค่าสถิติทั้งหมด

4.2 หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศ (ตรวจสอบสมมติฐานข้อ 1)

4.3 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ Z-test (ตรวจสอบสมมติฐานข้อ 2, 3)

4.4 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) (ตรวจสอบสมมติฐานข้อ 4)

4.5 ทดสอบค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศ เป็นรายคู่ เมื่อพบว่า การวิเคราะห์ความแปรปรวนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้วิธีของ Scheffe'

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่หนึ่ง จากค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม มีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศในทางบวก ($\bar{X} = 3.63$) และมีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศในแต่ละด้านดังนี้

1. นักเรียนมีทัศนคติในระดับปานกลางต่อการคบเพื่อนต่างเพศด้านการคบหาสมาคมกัน ในฐานะเพื่อน ($\bar{X} = 3.43$)
2. นักเรียนมีทัศนคติในทางบวกต่อการคบเพื่อนต่างเพศ ด้านการมีนัด ($\bar{X} = 3.55$)
3. นักเรียนมีทัศนคติในทางบวกต่อการคบเพื่อนต่างเพศด้านการปฏิบัติตนเมื่อสนิทสนมกัน เป็นคู่รัก ($\bar{X} = 3.50$)
4. นักเรียนมีทัศนคติในทางบวกต่อการคบเพื่อนต่างเพศด้านการมีความสัมพันธ์ทางเพศ ($\bar{X} = 3.97$)

ตอนที่สอง จากการเปรียบเทียบทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนตามตัวแปรอิสระ พบว่า

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนหญิงมีทัศนคติในทางบวกต่อการคบเพื่อนต่างเพศสูงกว่านักเรียนชาย
2. นักเรียนที่บิดามารดามีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศไม่แตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเข้มงวดกวดขันมากมีทัศนคติในทางบวกสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

ตอนที่หนึ่ง จากการหาค่าคะแนนเฉลี่ยโดยส่วนรวมของทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่านักเรียนมีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศในทางบวก ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1 ผลการวิจัยเป็นดังนี้อาจเนื่องมาจากสภาพทั่วไปของจังหวัดสมุทรสงครามเป็นสังคมเกษตรกรรม (สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสมุทรสงคราม. 2530 : 3) ลักษณะชุมชนในสังคมเกษตรกรรมมักยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีแบบเดิมอยู่ บุญเดิม พันรอบ (2530 : 187-189) กล่าวถึงครอบครัวในสังคมเกษตรกรรมไทยว่าลักษณะครอบครัวโดยทั่วไปมักประกอบด้วยคนสามรุ่นหรือมากกว่า อาศัยอยู่ร่วมกัน มีลักษณะผูกพันใกล้ชิดกัน ฉะนั้นทุกคนในครอบครัวโดยเฉพาะพ่อแม่จึงมีส่วนร่วมอบรม ปลูกฝังแนวคิด ค่านิยม และทัศนคติให้แก่เด็ก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของแมคแนบ (ผกาพันธ์ ชนะภัย. 2528 : 18; อ้างอิงมาจาก Macnab. 1976 : 537-539) พบว่าทัศนคติในเรื่องเพศของพ่อแม่สัมพันธ์กับทัศนคติในเรื่องเพศของลูกด้วย และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่ได้ผ่านช่วงวิกฤตของชีวิตในการเลือก การตัดสินใจ การวางแผนอนาคตมาแล้วจากชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จึงทำให้นักเรียนเหล่านี้มีเป้าหมายในการเรียนและการศึกษาต่อชัดเจนขึ้น (นิยดา ภู่อุสาสน์. 2531 : 37) จากผลการศึกษาของ อรอร ชื่นศิริ (จุฬพล หนีพานิช. 2517 : 34; อ้างอิงมาจาก อรอร ชื่นศิริ. 2507 : บทคัดย่อ) พบว่านักเรียนที่ศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญส่วนใหญ่เป็นเด็กที่มีผลการเรียนดีมาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และผลการศึกษาของ พิษฐ์ ด้วงวิเศษ (2531 : 33) พบว่า นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวนร้อยละ 83.30 ต้องการศึกษาระดับอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐในสายอาชีพที่มีเกียรติ ได้รับการยกย่อง และยอมรับจากสังคม มีรายได้สูง สิ่งเหล่านี้จึงมีผลทำให้นักเรียนเกิดการแข่งขันกันในการศึกษาและไม่สนใจต่อการปฏิบัติตนในการคบเพื่อนต่างเพศในทางที่

ไม่เหมาะสม นอกจากนี้นักเรียนยังได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ เป็นต้น สื่อเหล่านี้ได้เผยแพร่ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างกว้างขวาง ทำให้นักเรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ มองเห็นโทษ และปัญหาที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้นักเรียนมีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศไปในทางบวก หรือยังยึดถือบรรทัดฐานเดิมของวัฒนธรรมและประเพณีไทย

ตอนที่สอง ผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามตัวแปรอิสระ ได้ผลดังนี้

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 โดยพบว่านักเรียนหญิงมีทัศนคติในทางบวกต่อการคบเพื่อนต่างเพศสูงกว่านักเรียนชาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สมหมาย อ่ำดอนกลวย (2533 : บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศแตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อรุณ ปาละโค (2527 : 64) พบว่านักเรียนหญิงมีเจตคติในเรื่องเพศอยู่ในเชิงนิมามมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งผลการศึกษานี้เป็นไปตามคำกล่าวของ จิราภรณ์ สุทธิสาณฑ์ (2529 : 81) กล่าวถึงค่านิยมในการอบรมเลี้ยงดูเด็กในสังคมไทยว่า มักจะอบรมเลี้ยงดูเด็กหญิงในมิกิริยามารยาทที่เรียบร้อย มีความประพฤติดี ต้องอยู่ในชนบทระบอบประเพณีมากกว่าเด็กชาย นอกจากนี้ วิศิษฐ์ วังวิญญู (2518 : 8) กล่าวถึงเรื่องเพศว่า เพศหญิงจะถูกอบรมให้เป็นคนสงบเสงี่ยม สุภาพเรียบร้อย ต้องรักษาวนลงส่วนตัว ไม่ควรพบปะหรือไปไหนกับชายตามลำพัง ส่วนเพศชายเน้นการอบรมในบ้านพ่อแม่ไม่เคร่งครัดเหมือนเพศหญิง เพศชายจึงรู้สึกเสรีในการคบเพื่อนต่างเพศมากกว่าเพศหญิง ถึงแม้สังคมในปัจจุบันจะเปลี่ยนแปลงไปแต่ทัศนคติในเรื่องเพศที่เกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนหญิงยังคล้อยตามความคาดหวังของสังคมอยู่ จึงทำให้นักเรียนหญิงมีทัศนคติในทางบวกต่อการคบเพื่อนต่างเพศสูงกว่านักเรียนชาย

2. นักเรียนที่บิดามารดามีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีทัศนคติในทางบวกต่อการคบเพื่อนต่างเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526 : 84) และ อมรรัตน์ ศเวตนันท์ (2529 : 45) ที่พบว่านักเรียนที่มีสถานภาพของบิดามารดาแตกต่างกัน มีทัศนคติในเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยเป็นดังนี้ อาจเนื่องมาจากนักเรียนส่วนใหญ่มาจากครอบครัวเกษตรกรกรรม ซึ่งบุญเดิม พันรอบ (2530 : 187-189) กล่าว

ถึงครอบครัวในสังคมเกษตรกรรมไทยว่า ลักษณะของครอบครัวโดยทั่วไปมักประกอบด้วยคนสามรุ่นหรือมากกว่า อาศัยอยู่รวมกัน มีลักษณะผูกพันใกล้ชิด ฉะนั้นทุกคนในครอบครัวจึงมีส่วนร่วมในการอบรมสั่งสอน ตลอดจนปลูกฝังแนวคิด ค่านิยม และทัศนคติให้แก่เด็กด้วย และเนื่องจากนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่ได้ผ่านช่วงวัยวิกฤตของชีวิตมาแล้ว จึงทำให้นักเรียนเหล่านี้มีเป้าหมายในชีวิตที่ชัดเจนขึ้น และวุฒิภาวะทุก ๆ ด้านพัฒนาขึ้น สามารถที่จะแยกแยะสิ่งเหมาะสมหรือสิ่งถูกผิดได้ โดยเฉพาะในเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ (ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์. 2526 : 118) นอกจากนี้หลักสูตรมัธยมศึกษาทุกระดับได้บรรจุวิชากิจกรรมแนะแนวไว้ ซึ่งวิชานี้นอกจากจะช่วยสนับสนุนด้านการเรียนแล้ว ยังช่วยให้นักเรียนเข้าใจตนเอง สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม จึงอาจเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมให้เด็กวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวหย่าร้างได้เรียนรู้ และเข้าใจปัญหาของครอบครัวมากขึ้น รวมทั้งสื่อมวลชนซึ่งได้แก่ หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ เป็นต้น สื่อเหล่านี้ได้เผยแพร่ ให้ความรู้ ความเข้าใจ ชี้ให้เห็นโทษและปัญหาที่เกิดขึ้นจากการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นักเรียนที่มีบิดามารดาหย่าและนักเรียนที่มีบิดามารดาอยู่ร่วมกัน มีทัศนคติในทางบวกต่อการคบเพื่อนต่างเพศแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 4 โดยนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันมากมีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศในทางบวกสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันมาก และแบบมีเหตุผลมากนั้น มีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศในทางบวกมาก ซึ่งหมายความว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันมาก และแบบมีเหตุผลมาก มีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศที่ยึดถือบรรทัดฐานเดิมของวัฒนธรรมและประเพณีไทยอยู่มาก ส่วนนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมาก มีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศที่ยึดถือบรรทัดฐานเดิมของวัฒนธรรมประเพณีไทยในระดับปานกลาง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับคำกล่าวของ ไชมอนต์ (วรรณิ์ รักธรรม. 2515 : 2; อ้างอิงมาจาก Symond. 1964 : 138-139) กล่าวไว้ว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันมาก มีลักษณะปรับตัวเข้ากับผู้ใหญ่ได้ดี ว่างนอนง่าย เรียบร้อยและอยู่ในโอวาทของพ่อแม่ ดังนั้นเมื่อเด็กทำสิ่งใดก็ตาม มักยึดถือและเชื่อฟังในคำสั่งสอนของผู้ใหญ่

หรือบิดามารดา อาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันมาก มักมีมโนธรรม (Superego) เข้ามามีอิทธิพลเหนี่ยวรั้งให้ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ซึ่งคำกล่าวนี้น่าสอดคล้องกับการศึกษาของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ เพ็ญแข ประจัน ปัจฉนิก (2520 : 26) พบว่าบิดามารดาที่มีลักษณะเข้มงวดกวดขันมากจะสอนให้เด็กมีวินัยและอยู่ในกฎเกณฑ์ตั้งแต่เล็กจนโต ทำให้เด็กทำตามคิดเป็นนิสัย เมื่อโตขึ้นจะสามารถอดทนต่อความเข้มงวดกวดขันได้ดีขึ้น สามารถพัฒนาพฤติกรรมที่เป็นที่ยอมรับของสังคมได้ สำหรับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลมากนั้น ประพันธ์ สุทราวาส (2519 : 39) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูลักษณะนี้จะมีผลทำให้เด็กรู้จักใช้เหตุผลมีสติยับยั้งชั่งใจตนเอง มีการไตร่ตรองที่ดี ในขณะที่เดียวกันเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมาก มีผลให้เด็กเกิดความรู้สึกว่าตนเองถูกเกลียดชัง ไม่มีใครสนใจ จึงพยายามเรียกร้องความสนใจด้วยพฤติกรรมที่ก้าวร้าว เห็นผู้อื่นเป็นศัตรู ปรับตัวไม่ได้ มุ่งร้าย และไม่รู้จักขอบเขตของความพอดี นอกจากนี้ สุภาพรพร โคตจรัส (2525 : 193-210) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมาก ทำให้เด็กพัฒนาความรู้สึกผิดชอบชั่วดี หรือลักษณะทางจริยธรรมได้ช้ากว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่น และเด็กเหล่านี้ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่ขาดความรักความอบอุ่น ซึ่งโบว์ลบี (สมหมาย อ่ำดอนกลอย. 2533 : 115; อ้างอิงมาจาก Bowlby. 1946 : 35-48) พบว่า ครอบครัวที่ขาดความรัก ความอบอุ่น มีส่วนทำให้การปฏิบัติตนในการคบเพื่อนต่างเพศของเด็กวัยรุ่นนอกกลุ่มนอกทางจากศีลธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามได้ ฉะนั้นจึงทำให้นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมาก มีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศในทางบวกต่อนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันมากและมีเหตุผลมาก

ข้อเสนอแนะ

1. สำหรับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ครูอาจารย์ และผู้เกี่ยวข้อง

1.1 จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างกัน ดังนั้นพ่อแม่หรือผู้ปกครองควรตระหนักถึงวิธีการอบรมเลี้ยงดู ควรให้ความรัก ความอบอุ่น ดูแลเอาใจใส่ เข้มงวดกวดขัน และให้ข้อคิดแก่เด็กในบางโอกาส ฝึกให้เด็กให้

รู้จักคิด รู้จักใช้เหตุผล และยอมรับในความคิดความสามารถของเด็ก สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้เด็กได้พัฒนาและส่งเสริมตนเองให้มีทัศนคติและพฤติกรรมต่อการคบเพื่อนต่างเพศไปในทางที่เหมาะสม

1.2 จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าสถานการณ์ความเป็นชายและหญิงมีส่วนกำหนดทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศอยู่มาก เพราะสังคมเปิดโอกาสให้เพศชายมีอิสระเสรีในการแสวงหาความรู้ ทัศนคติ และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศได้มากกว่าเพศหญิง ดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็ก ซึ่งได้แก่ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ ควรให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง ตลอดจนหาวิธีส่งเสริมและเสนอแนะสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ ให้เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศให้อยู่ในบรรทัดฐานวัฒนธรรม และประเพณีอันดีงามของสังคมไทย

2. สำหรับการวิจัย

2.1 การทำวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศโดยส่วนรวมอย่างกว้าง ๆ เท่านั้น จึงควรได้มีการศึกษาวิจัยให้ละเอียดในแต่ละด้าน เช่น ด้านการคบหาสมาคมกันในฐานะเพื่อน ด้านการมีนัด ด้านการปฏิบัติตนเมื่อเป็นคู่รัก และด้านการมีความสัมพันธ์ทางเพศ

2.2 ควรศึกษาทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศกับตัวแปรอิสระอื่น ๆ เช่น ทัศนคติต่อกลุ่มเพื่อน บุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วย การศึกษาและอาชีพของบิดามารดา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นต้น

2.3 ควรศึกษาทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนสายสามัญกับนักเรียนสายอาชีพ และนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสังกัดแตกต่างกันบ้าง เช่น สังกัดกรมสามัญศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา สังกัดกรมการศึกษาเอกชน

2.4 เครื่องมือสำหรับวิจัยประเภทแบบสอบถาม ผู้วิจัยควรคำนึงถึงการตั้งเกณฑ์ที่จะจำแนกลักษณะของกลุ่มตัวอย่างด้วย เช่น เกณฑ์ในการแบ่งประเภทของลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการแบ่งลักษณะการอบรมเลี้ยงดูสูง (75 เปอร์เซ็นต์) จึงทำให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวนไม่มากเท่าที่ควร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสงฆ์. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- กิติกร มีทรัพย์. "จิตวิทยาวัยรุ่น," วารสารแนะแนว. 18 (93) : 389 - 390;
มิถุนายน - กรกฎาคม 2527.
- _____. "วัยรุ่นกับกลุ่มเพื่อน," เอกสารการสอนชุดพัฒนาการวัยรุ่นและการอบรม.
หน้า 387 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมวิธีราช, 2527.
- เกียร รัตนสาธา. ความแตกต่างระหว่างจรรยาวิพากษ์ของเด็กที่เข้าบ้านกับผู้ปกครอง.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515. อัดสำเนา.
- ชนิษฐา โพธิ์นุกูล. เจตคติของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยต่อการเลือกคู่ครองและการวางแผน-
ครอบครัว. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2522.
อัดสำเนา.
- จรรยา สุวรรณทัต. "ปัญหาการหย่าร้างในครอบครัว," จิตวิทยา. หน้า 19. สมาคม
จิตวิทยาแห่งประเทศไทย. 2510.
- จริยา พงศ์วิวัฒน์. การศึกษา ความรู้ ทักษะ และความต้องการของนักศึกษาปีที่ 1
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในเรื่องเพศ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526. อัดสำเนา.
- จรุง ไชยสมคุณ. "ปัญหาเด็กวัยรุ่นในปัจจุบัน," วารสารมิตรครู. 25 , 26 : 57 -
58 ; 15 ธันวาคม 2526.
- จิรดา รัตนรังสี. ค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศ และการเลือกคู่ครองของนิสิตมหาวิทยาลัยใน
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2521. อัดสำเนา.

จิระ จิงเจริญศิลป์. ค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศของเด็กวัยรุ่นในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย.

ปริญญาพันธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2523. อัดสำเนา.

จิราภรณ์ สุทธิสาณฑ์. การรับรู้เกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน

สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9. ปริญญาพันธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

จุมพล พนมพานิช. แผนการศึกษาต่อและประกอบอาชีพของนักเรียน ม.ศ.5. วิทยานิพนธ์ สว.ม.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2517. อัดสำเนา.

จวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม. พัฒนาการวัยรุ่นและบทบาทครู. กรุงเทพฯ : มิตรนราการ
พิมพ์, 2527.

ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ. วิธีทางสถิติสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบ

ทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และบุญยิ่ง เจริญยิ่ง. อิทธิพลของสังคมต่อทัศนคติของวัยรุ่น.

รายงานการวิจัยฉบับที่ 18. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2518.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉนิภ. จริยธรรมของเยาวชนไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2520.

เต็มสิริ บุญยสิงห์. "วัยรุ่นและการปรับตัว," เพศศึกษา : สมาคมวางแผนครอบครัว

แห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ : วิบูลย์กิจการพิมพ์, 2524.

ธีระพร อูวรรณโณ. "จิตวิทยาสังคมชั้นนำ," เอกสารประกอบการเรียน. กรุงเทพฯ :

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521. อัดสำเนา.

นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์ และคณะ. เพศศึกษา : ประชากรกับการวางแผนครอบครัว.

กรุงเทพฯ : อักษรวันทิศ, 2529.

นัยดา ก้อนสุสาน. การศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังในชีวิตของเด็กวัดสระแก้วกับเด็กใน

ครอบครัวปกติ. ปริญญาพันธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

บุญเดิม พันรอบ. "สังคมวิทยาเมือง," เอกสารคำสอนวิชาสังคมวิทยาเมือง. หน้า 187 - 189.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2530.

บุญนาค คุ่มภัย. การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการทางสังคมของวัยรุ่นในวิทยาลัยครู วิทยาลัยอาชีวศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดนครราชสีมา.

ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.

บุญวดี เพชรรัตน์. การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อการมีคู่ครองของเด็กวัยรุ่นที่มาจากครอบครัว ที่สมบูรณ์ และครอบครัวแตกแยก. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ. : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

บุญเหลือ บุญผาผา. การศึกษาปัญหาและความต้องการของครู เกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการ ศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบทยากจน (กศ.พช.) ในโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุดรธานี. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

บุญผา สีมามบรรพ์. การเปลี่ยนแปลงค่านิยมของนิสิตมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง ชายหญิง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517. อัดสำเนา.

ประพันธ์ สุธาवास. ความก้าวร้าวและการอบรมเลี้ยงดู. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519. อัดสำเนา.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติ : การวัดและการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2520.

ผกาพันธ์ ชนะภัย. การศึกษาเปรียบเทียบเจตคติทางเพศของนักเรียนหญิง โรงเรียนสหศึกษากับนักเรียนหญิงโรงเรียนสตรี ในกรุงเทพมหานคร. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. การศึกษาค่านิยมในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1. รายงานการวิจัย.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า. การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัย.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528. อัดสำเนา.
- ผลศึกษา, กรม หน่วยงานพิเศษ. คู่มือการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา :
เอกสารลำดับที่ 3/2530. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา, 2530. หน้า 88, 94.
- พาณิชย์จังหวัดสมุทรสงคราม, สำนักงาน. ข้อมูลการตลาด. สมุทรสงคราม : ม.ป.ท., 2530.
- พิศิษฐ์ ดันทวนิช. "การศึกษาภาพอนาคตด้านอาชีพและการยอมรับภาวะทางสังคมของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และของนักเรียนในวิทยาลัยครูในเขตอีสานใต้,"
การวิจัยเพื่อการศึกษา. (39) : 33-38; 2533.
- พุทธทาสภิกขุ. กามารมณ์และชีวิตสมรสตามอุดมคติของพุทธศาสนา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
พัฒนาศ. 2527.
- ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์. ความรู้ เจตคติ และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยมหิดล, 2526. อัดสำเนา.
- รัชนี วิเศษสังข์. จรรยาวิพากษ์ของเด็กวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง
ชายหญิง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.
อัดสำเนา.
- รัชนีกร เศรษฐ์ และคนอื่น ๆ. พฤติกรรมและเจตคติของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เกี่ยวกับ
การมีเพศสัมพันธ์ต่างเพศ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 2519.
- รุจิราภา สุทธิปาน. ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อการปรับตัวทางสังคมกับเพื่อนต่างเพศ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

- เรณู เจริญศรี. ทัศนคติของนักเรียนอาชีวศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศชายและหญิง. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล. 2525. อุดลำนเา.
- ล้วน สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ทวีติการพิมพ์, 2524.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาพรการพิมพ์, 2531.
- วรรณี รักธรรม. การศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล ความต้องการ ผลสัมฤทธิ์ และความรู้สึกรับผิดชอบของเด็กไทยเชื้อชาติไทย และเด็กไทยเชื้อชาติจีน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2515. อุดลำนเา.
- วันเพ็ญ บุญประกอบ. "พัฒนาการของบุคลิกภาพ," ตำราเวชศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรไทย, 2520.
- วิชาการ, กรม. หนังสือเรียนวิชาฟิสิกส์ ม.203 พ.204 สุขศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ม.2). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2528.
- วีรสิทธิ์ สิทธิไตรย์. ไทยรัฐ. 1 สิงหาคม 2534. หน้า 17.
- เศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย, สมาคม. ครอบครัวสัมพันธ์. กรุงเทพฯ : วิบูลย์กิจการพิมพ์, 2524.
- สมยศ กองสิน. การสำรวจค่านิยมของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2519.
- สมหมาย อ่ำดอนกลอย. การศึกษาค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2533. อุดลำนเา.

สายหยุด กัลยาศิริ. ทัศนคติและความสนใจเกี่ยวกับการมีนัดกับเพื่อนต่างเพศและการแต่งงาน.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2505. อัดสำเนา.

สุชา จันทน์เอม. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2528.

สุชาติ โสภประยูร และวรรณ โสภประยูร. เพศศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2521.

สุนทรภู่. รวมนิทานสุภาษิตและบทแห่งกล่อมของสุนทรภู่. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์หัตถศิลป์, 2529.

สุโท เจริญสุข. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2520.

สุพิตรา สุภาพ. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2529.

สุภา มาลากุล ณ อยุธยา. "ปัญหาการเสด็จและปัญหาทางเพศในเด็กวัยรุ่น," เอกสาร
การพัฒนาการวัยรุ่นและการอบรม. หน้า 214 - 215. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช, 2527.

สุภาพรรณ ไกรตจรัส. สุขภาพจิต : จิตวิทยาในการดำรงชีวิต เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

อติรัตน์ วัฒนไพลิน. การศึกษาเจตคติและพฤติกรรมทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. ปรินุยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

อนุลักษณ์ นิตริช. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ การเลือกคู่ครอง การสมรส และ
การหย่าร้าง ของนักศึกษาวิทยาลัยครูภาคตะวันตก. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยมหิดล, 2525. อัดสำเนา.

อมรรัตน์ ศเวตนันท์. การศึกษาความรู้ ทัศนคติ และความต้องการที่จะศึกษาเรื่องเพศของ
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. ปรินุยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

อรุณ ปาละโค. การศึกษาเจตคติในเรื่องเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ม.5) จังหวัดขอนแก่น และมหาสารคาม. ปรินิพพาน์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

อุบลรัตน์ โพธิโกศล. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู และความซื่อสัตย์ของเด็กไทย. ปรินิพพาน์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.

Goldsen, Rose K. What College Students think. New Jersey : Nostrand Company Inc., 1960.

L. L. Thurstone. "Comment," American Journal of Sociology. 52 : 1949.

Mc Cary, James Leslie. Human Sexuality. 3rd ed., New York : Cincinnati, Toronto, London, Melbourne, D. Van Nostrand Company, 1978.

Shaver, Kelly G. Principles of Social Psychology. Cambridge : Winthrop Publishers, 1977.

Triandis, Harry C. Attitude and Attitude Change. New York : John Wiley and Sons, 1971.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง ทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามมี 2 ชุด

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว แบบสอบถามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของ
 บิดามารดา

ชุดที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียน

แบบสอบถามทั้ง 2 ชุดนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาทัศนคติที่มีต่อการคบเพื่อนต่างเพศ
คำตอบของนักเรียนไม่มีข้อใดถูกหรือผิด และไม่กระทบกระเทือนต่อนักเรียนแต่อย่างใด นักเรียน
ไม่ต้องลงชื่อในแบบสอบถาม คำตอบทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับ ไม่มีการเปิดเผยเฉพาะบุคคล
ใดบุคคลหนึ่ง จึงใคร่ขอความกรุณาให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนให้มากที่สุด
"โปรดตอบให้ครบทุกข้อ" เพราะถ้าขาดข้อใดข้อหนึ่งไปแบบสอบถามนี้จะนำไปใช้ประโยชน์ไม่ได้
ขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว และแบบสอบถามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา

แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () ตามความเป็นจริง

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. สถานภาพสมรสของบิดามารดา

() บิดามารดาอยู่ร่วมกัน

() บิดามารดาหย่าร้างหรือแยกกันอยู่

แบบสอบถามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ทั้งหมด 30 ข้อ

2. โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับความเป็นจริง
ที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อเด็กเรียนมากที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อ	ข้อความ	บ่อยครั้ง ที่สุด	บ่อยครั้ง	ปานกลาง	น้อยครั้ง	น้อยครั้ง ที่สุด
(0)	พ่อแม่ไม่ยอมรับความคิดเห็นใด ๆ ของ ข้าพเจ้า.....					
(00)	เมื่อข้าพเจ้าทำของหาย พ่อแม่จะถาม สาเหตุการทำหายจากข้าพเจ้าก่อน....					

จากตัวอย่าง

ข้อ (0) แสดงให้เห็นว่า พ่อแม่ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นใด ๆ จากนักเรียนบ่อยครั้งที่สุด

ข้อ (00) แสดงให้เห็นว่า เมื่อนักเรียนทำของหายพ่อแม่จะถามหาสาเหตุของการทำหายก่อน
น้อยครั้ง

บ่อยครั้งที่สุด หมายถึง พ่อแม่แสดงพฤติกรรมเช่นนั้นต่อนักเรียนบ่อยครั้งที่สุด

บ่อยครั้ง หมายถึง พ่อแม่แสดงพฤติกรรมเช่นนั้นต่อนักเรียนบ่อยครั้ง

ปานกลาง หมายถึง พ่อแม่แสดงพฤติกรรมเช่นนั้นต่อนักเรียนพอกับที่ไม่แสดงพฤติกรรมนั้น

น้อยครั้ง หมายถึง พ่อแม่แสดงพฤติกรรมเช่นนั้นต่อนักเรียนน้อยครั้ง

น้อยครั้งที่สุด หมายถึง พ่อแม่แสดงพฤติกรรมเช่นนั้นต่อนักเรียนน้อยครั้งที่สุดหรือไม่เคยเลย

หมายเหตุ คำว่า "ข้าพเจ้า" หมายถึง นักเรียน

แบบสอบถามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา

ข้อ	ข้อความ	บ่อยครั้ง ที่สุด	บ่อยครั้ง	ปานกลาง	น้อยครั้ง	น้อยครั้ง ที่สุด
1	พ่อแม่ให้ข้าพเจ้าเลิกคบเพื่อนต่างเพศโดยไม่มีเหตุผล.....					
2	เมื่อข้าพเจ้าทำของหาย พ่อแม่จะถามสาเหตุการทำของหายของข้าพเจ้า.....					
3	เวลาข้าพเจ้าเหม่อลอย พ่อแม่มักจะถามถึงสาเหตุที่ข้าพเจ้าเหม่อลอย.....					
4	เมื่อข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้ ในเรื่องการเรียนรู้ พ่อแม่จะคอยให้กำลังใจแก่ข้าพเจ้า.....					
5	เมื่อข้าพเจ้าทำความผิด พ่อแม่จะถามสาเหตุการทำผิดและชี้แจงสิ่งถูกผิด ก่อนลงโทษข้าพเจ้า.....					
6	เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในครอบครัว พ่อแม่ยินดีให้ข้าพเจ้าได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจปัญหานั้น ๆ					
7	เมื่อข้าพเจ้ากลับบ้านผิดเวลา พ่อแม่มักจะถามสาเหตุของการกลับบ้านผิดเวลาจากข้าพเจ้าก่อน.....					
8	เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาเรื่องการเรียนรู้ พ่อแม่จะเห็นใจ และให้ความช่วยเหลือแก่ข้าพเจ้าเป็นอย่างดี.....					

ข้อ	ข้อความ	บ่อยครั้ง ที่สุด	บ่อยครั้ง	ปานกลาง	น้อยครั้ง	น้อยครั้ง ที่สุด
9	เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในครอบครัว ข้าพเจ้า ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น.....					
10	เมื่อข้าพเจ้าไม่สบายใจ พ่อแม่จะให้คำ ปรึกษาแก่ข้าพเจ้า.....					
11	เมื่อข้าพเจ้าไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพ่อแม่ ข้าพเจ้าจะถูกพ่อแม่ทำโทษหรือด่าว่า....					
12	ข้าพเจ้าต้องปฏิบัติตามคำสั่งของพ่อแม่....					
13	เมื่อข้าพเจ้าจะไปไหน ข้าพเจ้าจะต้อง ได้รับอนุญาตจากพ่อแม่.....					
14	พ่อแม่มักจะสืบประวัติส่วนตัวของเพื่อน ๆ ข้าพเจ้าเป็นประจำ.....					
15	เมื่อข้าพเจ้าขออนุญาตไปเที่ยวกับเพื่อน พ่อแม่จะไม่ยอมให้ไป.....					
16	เมื่อข้าพเจ้าทำความผิด พ่อแม่จะดุด่า หรือลงโทษข้าพเจ้า.....					
17	พ่อแม่ไม่ให้ข้าพเจ้าคบกับเพื่อนต่างเพศ เพราะกลัวว่าข้าพเจ้าจะเสียการเรียน..					
18	เมื่อข้าพเจ้าออกไปธุระนอกบ้าน พ่อแม่มัก จะซักถามรายละเอียดว่าข้าพเจ้าไปไหน กับใคร ที่ไหน ทำไม.....					
19	พ่อแม่คอยแนะนำชี้แนะทางทุกอย่างแก่ ข้าพเจ้า.....					

ข้อ	ข้อความ	บ่อยครั้ง ที่สุด	บ่อยครั้ง	ปานกลาง	น้อยครั้ง	น้อยครั้ง ที่สุด
20	พ่อแม่คอยระแวงระวังข้าพเจ้า ไม่ว่า ข้าพเจ้าทำกิจกรรมใด.....					
21	ข้าพเจ้ารู้สึกว่า พ่อแม่ไม่มีเวลาให้กับ ข้าพเจ้า.....					
22	พ่อแม่ไม่ค่อยให้ความสนใจ ในการคบ เพื่อนของข้าพเจ้า.....					
23	ไม่ว่าข้าพเจ้าจะทำสิ่งใด พ่อแม่ไม่เคย บอกข้าพเจ้าเลยว่าข้าพเจ้าทำผิดหรือถูก.....					
24	ข้าพเจ้าสามารถเที่ยวเตร่กับเพื่อน ๆ โดยไม่ต้องขออนุญาตจากพ่อแม่.....					
25	พ่อแม่ไม่เคยถามเลยว่า ข้าพเจ้าต้องการ สิ่งใดบ้าง.....					
26	เมื่อข้าพเจ้าเจ็บป่วย ข้าพเจ้าต้องบอก ให้พ่อแม่พาไปหาหมอ.....					
27	พ่อแม่ไม่เคยถามเลยว่า ข้าพเจ้าเข้าหรือ ออกจากบ้านเวลาใด.....					
28	พ่อแม่จะทำเฉย ๆ เมื่อรู้ว่าผลการเรียน ของข้าพเจ้าดีขึ้น.....					
29	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองไม่มีความสำคัญใน ครอบครัว.....					

ข้อ	ข้อความ	น้อยครั้ง ที่สุด	น้อยครั้ง	ปานกลาง	น้อยครั้ง	น้อยครั้ง ที่สุด
30	บ้านของข้าพเจ้าไม่มีกฎเกณฑ์ข้อบังคับ ข้าพเจ้าจะทำอะไรก็ได้ พ่อแม่จะไม่ ยุ่งเกี่ยวด้วย.....					

ชุดที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียน

แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียน

คำชี้แจง 1. แบบสอบถามชุดนี้ทั้งหมด 57 ข้อ

2. ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อ แล้วพิจารณาว่านักเรียนมีความรู้สึกเกี่ยวกับข้อความนั้นเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงที่สุด ของนักเรียนเพียงช่องเดียวในแต่ละข้อ

ตัวอย่าง

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
(0)	นักเรียนรู้สึกว่าการที่หญิงสาวจะไป พักแรมบ้านของชายคนรัก เป็นเรื่อง ธรรมดา.....					
(00)	นักเรียนรู้สึกว่าการนัดพบเพื่อนต่างเพศ ตามลำพังเป็นเรื่อง ไม่เหมาะสม.....					

จากตัวอย่าง

ข้อ (0)	แสดงให้เห็นว่า	นักเรียนเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น
ข้อ (00)	แสดงให้เห็นว่า	นักเรียนไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นบางครั้งก็ตรงกับความรู้สึกบางครั้งก็ไม่ตรงกับ ความรู้สึกของนักเรียน
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนเท่าใดนัก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนเลย

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1/	เป็นที่ยอมรับกันว่าในปัจจุบัน หนุ่มสาว สามารถหยอกเย้าถูกเนื้อต้องตัวกันได้...					
2	การที่นักเรียนเดินโอบไหล่กับเพื่อนต่าง เพศ ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกสนิทสนม กันมาก.....					
3	การที่นักเรียนเดินกอดคอกับเพื่อนต่างเพศ ที่สนิทสนมคุ้นเคยกันนั้น ถือเป็นเรื่อง ธรรมดา.....					
4/	นักเรียนจะแสดงความสนิทสนมกับเพื่อน ต่างเพศไม่จำเป็นต้องถูกเนื้อต้องตัวกัน..					
5/	นักเรียนรู้สึกว่าเป็นเรื่องธรรมดา เมื่อ เพื่อนต่างเพศมาคล้องแขนหรือจัมมือ นักเรียน.....					
6	นักเรียนรู้สึกว่าการจัมมือถือแขนระหว่าง เพื่อนต่างเพศ ไม่ใช่เรื่องเสียหายแต่ อย่างใด.....					
7	นักเรียนชายหญิงหยอกล้อกันได้ แต่ไม่ควร ถึงขั้นจัมมือถือแขนกัน.....					
8/	การที่นักเรียนไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ ในเวลากลางคืน นักเรียนจะรู้สึก สนุกสนานมากกว่าการไปเที่ยวในเวลา กลางวัน.....					

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
5. 9/	นักเรียนรู้สึกไม่สบายใจ เมื่อเห็นเพื่อน ต่างเพศหยอกล้อกันถึงขั้นถูกเนื้อต้องตัว...					
10	นักเรียนรู้สึกไม่พอใจ เมื่อเพื่อนต่างเพศ แสดงความสนิทสนมโดยการแตะเนื้อต้อง ตัวนักเรียน.....					
6. 11/	การที่นักเรียนไม่เคยมีนัดกับเพื่อนต่างเพศ เลยถือว่าเป็นเรื่องล้าสมัยมาก.....					
7. 12/	การที่นักเรียนต้องขออนุญาตผู้ปกครองทุก ครั้ง เมื่อมีนัดกับเพื่อนต่างเพศ ทำให้ นักเรียนรู้สึกไม่สะดวกใจ.....					
8. 13/	การที่นักเรียนมีบุคคลอื่นไปด้วย เมื่อมีนัด กับเพื่อนต่างเพศ ทำให้นักเรียนรู้สึก ปลอดภัย.....					
9. 14/	การที่นักเรียนมีนัดกับเพื่อนต่างเพศในตอน กลางคืน ก็ไม่น่าจะมีอะไรเสียหาย.....					
10. 15/	นักเรียนรู้สึกว่า การนัดพบเพื่อนต่างเพศใน ที่ลับตาคนเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม.....					
16	นักเรียนรู้สึกว่า การนัดพบเพื่อนต่างเพศ ตามลำพัง ไม่เป็นเรื่องเสียหาย.....					
17	การที่นักเรียนนัดพบเพื่อนต่างเพศโดย ลำพัง ทำให้นักเรียนมีความสุขมากกว่า มีคนอื่นไปด้วย.....					

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
18	การที่นักเรียนนัดพบเพื่อนต่างเพศใน สถานที่ที่ก่อหุ จะทำให้เพื่อนต่างเพศ รู้สึกประทับใจ.....					
19	ดิสโก้เธค โรงภาพยนตร์ คอฟฟี่ช็อป เป็น สถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการนัดพบเพื่อน ต่างเพศ.....					
20	การที่นักเรียนนัดพบเพื่อนต่างเพศในที่ ลับตาคน ทำให้เกิดความสนิทสนมและ เป็นกันเองยิ่งขึ้น.....					
21	นักเรียนรู้สึกว่าเป็นเรื่องธรรมดา ที่คู่รัก จะจับมือถือนั่นกัน.....					
22	การที่นักเรียนจับมือโอบกอดคู่รัก นักเรียน รู้สึกว่าไม่ทำอะไรเสียหาย.....					
23	นักเรียนรู้สึกว่า การนอนหนุนตักคู่รักใน ส่วนสาธารณะเป็นเรื่องธรรมดาของหนุ่ม สาวสมัยนี้.....					
24	นักเรียนรู้สึกว่า การเต้นรำแบบโอบกอด กับคู่รักในฟลอร์เต้นรำนั่น เป็นเรื่องปกติ ธรรมดาที่ใคร ๆ ก็ทำกัน.....					
25	นักเรียนรู้สึกว่า การแสดงความรักกับคู่รัก ด้วยการกอดจูบกันนั้น เป็นการแสดงถึง ความจริงใจต่อกัน.....					

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
26	การที่คู่รักเดินกอดมือ หรือคล้องแขนกันในที่ สาธารณะ นักเรียนรู้สึกเป็นเรื่องธรรมดา ที่จะกระทำได้.....					
27	การที่นักเรียนไปเที่ยวเตร่กับคู่รักตาม ลำพัง ทำให้นักเรียนรู้สึกเป็นอิสระส่วนตัว มากกว่ามีคนอื่น ๆ ไปด้วย.....					
28	การที่นักเรียนยังไม่มีคู่รัก เป็นเรื่องที่น่า อายมากสำหรับนักเรียนวัยรุ่นสมัยนี้.....					
29	การที่นักเรียนไปเที่ยวเตร่กับคู่รัก นักเรียนไม่จำเป็นต้องขออนุญาตจาก ผู้ปกครอง.....					
30	การที่นักเรียนไปเที่ยวเตร่กับคู่รักในยาม ค่ำคืนเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม.....					
31	นักเรียนรู้สึกว่าการป้อนอาหารให้คู่รักเป็น เรื่องธรรมดาที่คู่รักพึงปฏิบัติต่อกัน.....					
32	การที่นักเรียนไปพักค้างคืนที่บ้านคนรัก โดย ลำพัง เป็นเรื่องที่เสื่อมเสียต่อชื่อเสียงของ นักเรียน.....					
33	นักเรียนรู้สึกว่าการมีคู่รักหลาย ๆ คน คือความมีเสน่ห์อย่างหนึ่ง.....					
34	นักเรียนรู้สึก การกอดจูบคู่รักในระหว่าง ชมภาพยนตร์นั้นเป็นเรื่องปกติธรรมดา.....					

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
35	นักเรียนรู้สึกว่าการไปเที่ยวกับคูรักโดย ลำพังในเวลากลางคืน เป็นสิ่งที่ไม่ เหมาะสม.....					
36	การที่นักเรียนแสดงความรักด้วยการโอบ กอด ถือว่าเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับคูรัก.....					
37	นักเรียนหญิงควรให้คูรักโอบกอดบ้างเมื่อ มีโอกาส.....					
38	นักเรียนรู้สึกว่าการที่คูรักไม่เคยถูกเนื้อ ต้องตัวกันเลยนั้น แสดงว่าฝ่ายชายให้ เกียรติฝ่ายหญิง.....					
39	การที่หญิงสาวยอมให้คนรักกอดจูบบ้างใน ที่ลับตาคน แสดงว่าหญิงนั้นรักชายอย่าง จริงใจ.....					
40	การที่นักเรียนพบปะคูรักในที่ลับตาคน ทำให้นักเรียนรู้สึกสบายใจมากกว่าพบกับ คูรักในที่ชุมชน.....					
41	เมื่อนักเรียนมีเวลาว่างควรหาโอกาส เที่ยวเตร่กับคูรัก เพื่อความรื่นรมย์.....					
42	การมีความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างเรียน อาจกระทำได้ ถ้าคุมกำเนิดอย่างรัดกุม..					

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
43	การที่นักเรียนมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อน แต่งงานกับคูรักถือเป็นเรื่องธรรมดาของ คนที่รักกัน.....					
44	หญิงสาวไม่ควรทดลองมีเพศสัมพันธ์ทาง เพศก่อนแต่งงาน เพราะเป็นการเสีย เปรียบ.....					
45	การที่นักเรียนมีประสบการณ์ทางเพศก่อน แต่งงานเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ.....					
46	การที่นักเรียนยอมมีความสัมพันธ์ทางเพศ ก่อนแต่งงานกับคูรักนั้น เป็นการแสดง ความรักที่แท้จริงต่อกัน.....					
47	นักเรียนหญิงควรยินยอมมีเพศสัมพันธ์ เมื่อคูรักขอร้อง.....					
48	การที่นักเรียนหญิงชายวัยรุ่น เคยผ่าน ประสบการณ์ทางเพศกับคูรักมาแล้ว ในปัจจุบันถือว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา..					
49	ชายหญิงไม่จำเป็นต้องแต่งงานก็อยู่กัน เป็นสามี ภรรยากันได้.....					
50	การที่หญิงสาวถอนอมรักษาวรรณจนถึง วันแต่งงาน เป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจของ คู่สมรส.....					

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
51	นักเรียนรู้สึกว่าการมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานของคูรัก ซึ่งมีโครงการจะแต่งงานกันเป็นเรื่องที่กระทำได้.....					
52	นักเรียนชายหญิงควรมีโอกาสที่จะทดลองมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน เพื่อปรับตัวทางด้านเพศรส.....					
53	การที่นักเรียนหญิงจะรักจนพลั้งพลาดเป็นเรื่องล้าสมัยแล้ว สำหรับหญิงสาวในยุคไฮเทค.....					
54	การที่นักเรียนหญิงยอมให้คูรักมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน เป็นการประพฤติที่ไม่เหมาะสม.....					
55	นักเรียนชายควรทดลองมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานกับหญิงสาวหลาย ๆ คน เพื่อหาประสบการณ์.....					
56	นักเรียนหญิงควรทดลองมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานกับชายหนุ่มหลาย ๆ คน เพื่อหาประสบการณ์.....					
57	นักเรียนชายหญิงไม่ควรทดลองมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน เพราะเป็นการเสี่ยงภัยจากกามโรค และโรคเอดส์.....					

ภาคผนวก ข

คำอธิบายจำแนกของแบบสอบถาม

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา

ค่าอำนาจจำแนก					
ข้อ	แบบมีเหตุผล	ข้อ	แบบเข้มงวดกวดขัน	ข้อ	แบบปล่อยปละละเลย
1	1.798	11	3.660	21	3.796
2	1.760	12	3.265	22	4.126
3	3.821	13	4.068	23	1.971
4	2.647	14	2.177	24	1.765
5	1.753	15	2.368	25	1.773
6	1.771	16	5.492	26	2.012
7	1.780	17	1.992	27	1.901
8	1.791	18	1.763	28	2.321
9	3.056	19	4.369	29	3.067
10	1.925	20	8.410	30	1.981

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียน

ค่าอำนาจจำแนก					
ข้อ	แบบมีเหตุผล	ข้อ	แบบเข้มงวดกวดขัน	ข้อ	แบบปล่อยปละละเลย
1	4.980	20	8.253	39	7.226
2	3.793	21	4.758	40	5.453
3	3.698	22	7.867	41	5.296
4	2.033	23	12.063	42	4.681
5	5.755	24	7.278	43	8.763
6	8.526	25	7.962	44	5.084
7	2.610	26	6.315	45	6.607
8	7.682	27	8.346	46	9.280
9	3.195	28	4.825	47	5.699
10	4.261	29	5.088	48	8.712
11	5.819	30	5.794	49	4.969
12	3.918	31	8.440	50	5.055
13	4.046	32	3.891	51	6.648
14	4.561	33	4.072	52	6.575
15	7.523	34	9.791	53	6.699
16	9.594	35	5.802	54	5.775
17	10.060	36	9.850	55	6.126
18	5.294	37	8.885	56	4.816
19	4.242	38	3.140	57	3.088

ประวัติของผู้วิจัย

ชื่อผู้วิจัย นางสาว ปิยนันท์ ชื่อสกุล ทรัพย์มั่นคงทวี

เกิดวันที่ 5 เดือน มกราคม พุทธศักราช 2504

ภูมิลำเนา 90 หมู่ที่ 6 ต.กระดังงา อําเภอบางคนที

จังหวัดสมุทรสงคราม 75120

หมายเลขโทรศัพท์ (034) 761-877

สถานที่ทำงาน โรงเรียนวัดใหม่สี่หมื่น อําเภอดําเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี 70130

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2518 มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนบางคนที "สกลวิสุทธิ" อําเภอบางคนที

จังหวัดสมุทรสงคราม

พ.ศ. 2521 มัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนศรีธรรมาสมุทร อําเภอเมือง

จังหวัดสมุทรสงคราม

พ.ศ. 2523 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (วิชาเอกศิลปศึกษา)

จากวิทยาลัยครูสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2527 การศึกษามหาบัณฑิต (วิชาเอกการแนะแนว)

จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2535 การศึกษามหาบัณฑิต (วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา)

จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร

การศึกษาทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม

บทคัดย่อ

ของ

ปิยนันท์ ทวีพยมั่นคงทวี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา

มีนาคม 2535

จุดมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามตัวแปรเพศ สถานภาพสมรสของบิดามารดา และลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม ปีการศึกษา 2534 จำนวน 497 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียน และแบบสอบถามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สถิติทดสอบค่า Z (Z-test) สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way ANOVA) และสถิติทดสอบ เชฟเฟ (Scheffe's test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม มีทัศนคติในทางบวกต่อการคบเพื่อนต่างเพศ
2. นักเรียนชาย และนักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่านักเรียนหญิงมีทัศนคติในทางบวกต่อการคบเพื่อนต่างเพศสูงกว่านักเรียนชาย
3. นักเรียนที่มีสถานภาพสมรสของบิดามารดาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
4. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด กวดขันมาก และแบบมีเหตุผลมาก มีทัศนคติในทางบวกต่อการคบเพื่อนต่างเพศสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมแบบปล่อยปละละเลยมาก

A STUDY ON ATTITUDE TOWARDS OPPOSITE SEX PEERS OF UPPER
SECONDARY SCHOOL STUDENTS IN SCHOOLS UNDER THE
GENERAL EDUCATION DEPARTMENT IN
CHANGWAT SAMUT SONGKHRAM

AN ABSTRACT

BY

PIYANAN TRUPMUNKONGTAWEE

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University
March 1992

The purposes of the study were to study the attitude towards opposite sex peers of upper secondary school students based on the variables of sex, marital status family and child rearing practices.

The sample consisted of 497 upper secondary school students in 1991 academic year under general education department in Changwat Samut Songkhram. The instruments for collecting the data were a questionnaire on attitude towards opposite sex peers and a questionnaire on child rearing practices. The data were analysed by mean, standard deviation, Z-test, one way analysis of variance and Scheffe's method of multiple comparisons.

The findings of the study were as follows :

1. The upper secondary school students had positive attitude towards opposite sex peers.

2. There was significant difference of attitude towards opposite sex peers between boy and girl students at .01 level. The female students had higher positive attitude towards opposite sex peers than the male students did.

3. There was no significant difference between students with parents, and those with separated parents in their attitude towards opposite sex peers.

4. There was significant difference of attitude towards opposite sex peers between those with difference child rearing practices at .01 level. The strictly and reasonably nurtured students had higher positive attitude towards opposite sex peers than the laxly nurtured students did.